

YHTEENVETO KESKUSTELUALUEESTA 3.1

Vaikka joidenkin näkökantojen yleisyys tai harvinaisuus tulee alla olevassa yhteenvedossa esille, se ei ole tieteellinen analyysi. Koska foorumille kirjoittavat ihmiset edustavat omia näkemyksiään ja ovat mukana oma-aloitteisesti, he eivät muodosta edustavaa otosta suomalaisista tai susireviirialueiden asukkaista. Yhteenvedo on kokoelma ihmisten näkemyksiä keskustelun ylläpitäjien esittämiin aiheisiin.

Keskustelun avaus oli tällainen:

Suomessa on keskusteltu laajasti paikallisten halukkuudesta ja tarpeesta olla mukana asettamassa susikannan hoitoon liittyviä tavoitteita ja suunnittelemassa niiden saavuttamiseksi tehtäviä toimenpiteitä.

Tämä asia on yksi keskeisimmistä hoitosuunnitelman kehittämisesä, ja myös tällä keskusteluforumilla asia on noussut esiin.

Nyt tavoitteena on jatkaa keskustelua siitä, miten paikallisten ihmisten ja yhteisöjen vaikutusmahdollisuudet konkretisoidaan?

Voisiko kyseessä olla työryhmän perustaminen kullekin yksittäiselle susireviirille tai susireviirialueelle?

Tällaisen työryhmän perustaminen ja saaminen toimivaksi vaatisi ainakin seuraavien kysymysten ratkaisemista:

- 1. Kuka työryhmän perustaa ja valitsee?*
- 2. Ketä on mukana työryhmässä, miltä alueelta ihmiset tulevat mukaan?*
- 3. Millaisia tehtäviä työryhmä toteuttaa? Voisiko tällainen ryhmä:*
 - tuottaa reviirikohtaista yhteisymmärrystä susilauman rakenteesta ja sen reviirin koosta sekä ravintoeläinten runsaudesta ja kantarakenteesta*
 - tuottaa reviirikohtaisen näkemyksen kotieläinvahinkojen riskeistä sekä auttaa ennaltaehkäisevien toimien suunnittelussa ja rahoituksen hankkimisessa*
 - asettaa tavoitteen paikallisen susikannan hoidolle siten, että kannan hoidossa huomioidaan paikalliset olosuhteet sekä lainsäädännön ja kansallisen susikannanhoidon tavoitteet*
 - määritellä toteutettavia toimenpiteitä paikallisista lähtökohdista (mm. arvioida reviirikohteisesti sudenmetsästyksen tarpeellisuutta ja mahdollisen kannanhoidollisen metsästyksen kohdentamista)?*

Keskustelua aiheesta käydään 15.6.2014 asti.

Kohtien 1–3 yhteenvedot on esitetty alla.

1. Kuka työryhmän perustaa ja valitsee?

Useat kirjoittajista suhtautuivat varauksella tai kielteisesti ajatukseen työryhmien perustamisesta. Moneen kertaan toistuneen näkemyksen mukaan uudet organisaatiot eivät ole tarpeen susiongelman ratkaisemiseksi, ja ne voivat pahimmillaan luoda uutta byrokratiaa. Tätä kantaa edustaneet keskustelijat näkivät usein tärkeämmäksi muuttaa lainsäädäntöä siten, että susia saisi metsästää vapaammin ja että

erityisesti pihapiiriin tulevat sudet saisi saada poistaa tavattaessa. Paikallista päätöksentekovaltaa kaivattiin yleisesti lisää, mutta sen toteutumiseksi ei esitetty erityisiä järjestelyjä, vaan kannanotoissa uskottiin yksittäisten ihmisten aloitteellisuuteen. Esiin nousi kunnallisen demokratian merkitys läheisyysperiaatteen toteuttamisessa. Susipolitiikka nähtiinkin lähinnä metsästyksen sääntelynä, jossa päätösvalta olisi kunnanvaltuustoilla ja politiikan toimeenpanosta huolehtisivat riistanhoitoyhdistykset poliisin avustuksella.

Osa kirjoittajista epäili, että työryhmät jäisivät vain keskustelukerhoiksi vailla todellista toimivaltaa. Nämä keskustelijat eivät uskonet, että tämän kaltainen uusi järjestely (toimielin tai organisaatio) lisäisi paikallisten näkemysten vaikuttavuutta päätöksenteossa. Keskustelijat osoittivat luottamusta nykyisen kaltaisille järjestelyille, kuten alueellisille riistanneuvostoille ja suurpetoneuvottelukunnille, paikallisille riistanhoitoyhdistyksille sekä yksittäisten ihmisten omatoimisuudelle.

Keskustelun edetessä tuli esiin myös toisenlaisia kantoja työryhmiin. Oli niitä henkilöitä, jotka pitivät työryhmiä lähtökohtaisesti turhina, mutta ottivat niihin kantaa sillä edellytyksellä, että ne perustettaisiin kaikesta huolimatta. Jotkut keskustelijoista puolestaan suhtautui ryhmiin myönteisesti. Aloitteellisuutta työryhmien perustamisessa esitettiin muun muassa susialueilla asuville eläinten omistajille ja riistanhoitoyhdistyksille. Yhtenä mahdollisuutena mainittiin, että työryhmät voisi kutsua koolle ja organisoida paikallinen ihminen, jolla olisi luottamukselliset välit eri toimijoiden suuntaan. Tässä viitattiin Lounais-Suomessa toimivaan RKTL:n tutkimusavustajaan.

Sen lisäksi, että työryhmät perustettaisiin olemassa oleville susireviireille, yksi keskustelija esitti myös, että uusia työryhmiä tulisi perustaa nopeasti sellaisiin paikkoihin, joihin näyttäisi olevan asettumassa susipari. Tässä apuna olisivat muilla alueilla jo toimivat ryhmät. Uusien susireviirien synnyn ja niille muodostettavien työryhmien yhteydessä mainittiin myös RKTL:n rooli ja avoimen reaaliaikaisen tiedotuksen merkitys. Keskustelussa ehdotettiin myös, että mahdollisten uusien reviirien alueella RKTL tai Riistakeskus voisi työllistämistuella palkata paikallisen henkilön seuraamaan tarkasti tilanteen kehittymistä ja rakentamaan yhteisymmärrystä ja vuoropuhelua paikallisten intressiryhmien välille.

2. Ketä on mukana työryhmässä, miltä alueelta ihmiset tulevat mukaan?

Työryhmän kokoonpanossa nähtiin tärkeänä susien kanssa tekemisissä olevien paikallisten ihmisten edustus. Erityismaininnan saivat myös ne ihmiset, joihin susivahingot tai muut susien aiheuttamat ongelmat eniten kohdistuvat. Ryhmien kokoonpanon hahmotteluun osallistuivat monet niistäkin keskustelijoista, jotka eivät ainakaan aluksi kannattaneet työryhmien perustamista tai suhtautuivat varauksella niiden mahdollisuuksiin löytää ratkaisuja susien aiheuttamiin ongelmiin ja niihin liittyviin konflikteihin. Keskustelussa nousi esiin tarve löytää tasapaino edustavuuden ja ryhmän koon välille siten, että työryhmä yhtäältä edustaisi riittävän hyvin erilaisia näkökulmia suhteessa susikysymykseen, mutta toisaalta samalla säilyttäisi toimivuutensa. Ryhmät toimisivat joidenkin keskustelijoiden mukaan parhaiten kunta- ja laumakohtaisesti.

Työryhmä voisi keskusteluun osallistuneiden mukaan olla noin 5–7 hengen suuruinen ydinryhmä, jonka muodostaisivat tärkeiden paikallisten asianosaisten edustajat. Näiden joukossa voisivat olla maanviljelijät, karjan ja muiden eläinten omistajat, metsästäjät ja kyläyhdistykset sekä joidenkin

keskustelijoiden mielestä myös luonnonsuojelijat. Näiden tahojen rinnalla tärkeänä pidettiin yleisesti myös kunnan edustajan osallistumista esimerkiksi elinkeinoasiamiehen ominaisuudessa. Paikallisista järjestöistä ja toimijoista mukana voisivat keskustelun perusteella olla ainakin riistanhoitoyhdistykset (toiminnanohjaaja), poliisi ja raja-alueilla rajavartiolaitos sekä luonnonsuojelupiiri. Keskustelussa nähtiin myös, että ryhmän edustavuus toteutuisi parhaiten jo olemassa olevan järjestötoiminnan kautta. Näin paikallisuus toteutuisi järjestöjen sisäisillä ja välisillä järjestelyillä, ja eri tahot nimittäisivät omat edustajansa. Myös RKTL:n edustajaa esitettiin mukaan ryhmään, mikäli henkilö voitaisiin katsoa paikallisuutta edustavaksi.

Yhden keskustelijan esittämä yksityiskohtainen kuvaus viisihenkisen työryhmän kokoonpanosta sisälsi kunnan edustajan (esim. elinkeinoasiamies), metsästäjien edustajan (esim. RHY:n toiminnanohjaaja), suojelijoiden edustajan, karjankasvattajien edustajan sekä poliisin edustajan. Yksi kirjoittaja esitti työryhmille vetäjäksi susireivivastaavaa, jonka tehtävänä olisi ryhmän koolle kutsuminen ja koordinointi sekä tarvittavan ulkopuolisen asiantuntemuksen hankkiminen ryhmän käyttöön. Lisäksi esitettiin, että jokaisella ryhmän jäsenellä voisi olla erityisalue, josta kyseinen henkilö vastaisi hyödyntäen koko ryhmän osaamista.

3. Millaisia tehtäviä työryhmä toteuttaa?

Osa kirjoittajista toivoi työryhmille keskeistä roolia ongelmia aiheuttavien susiyskilöiden poiston järjestämisessä, susilauman koon hallinnassa sekä yleisemmin susien aiheuttamien haittojen rajoittamisessa metsästyksen avulla. Näissä kysymyksissä työryhmille haluttiin käytännön toimivaltaa, joskin tämän vallankäytön mekanismeja ei kuvattu kovin yksityiskohtaisesti. Lähinnä viitattiin lakimuutosten tarpeeseen. Keskustelussa nousi esiin huomio, että toimintavaltuuksia ei metsästyksen suhteen ole mahdollista tai ainakaan helppoa siirtää paikallistasolle nykylainsäädännön ollessa voimassa. Myös ongelmia ihmisasutuksen tai muun ihmistoiminnan piirissä aiheuttavien susien karkotus- ja poisto-operaatioiden suunnittelu ja järjestäminen nähtiin mahdollisina työryhmän toiminnan muotoina.

Toinen tärkeä työryhmien toiminnan osa-alue oli keskustelijoiden mielestä tiedon kokoaminen ja välittäminen. Ryhmä muodostaisi näin paikallisen toiminnan ytimen, joka opastaisi, järjestäisi ja tiedottaisi paikallisella tasolla sekä toisaalta tuottaisi tietoa kansalliselle tasolle. Paikallistasolla ryhmien tiedotus- ja koordinoituvastuu sisältäisi ainakin susivahinkojen varmentamisen ja niihin liittyvän tiedottamisen, suojaustoimenpiteiden suunnittelun ja testauksen, neuvonnan järjestämisen avustusten hakemiseen (esim. petoaidat) ja avustamisen poikkeuslupahakemuksien laadinnassa. Näihin liittyisi myös yleinen opastaminen vahinkotilanteissa, jotta vahinkojen luonne ja laajuus tulisivat tehokkaalla ja luotettavalla tavalla tietoon, mikä helpottaisi kaatolupapäätöksen tekoa tarvittaessa. Tämä olisi osa paikallistason konfliktinhallintaa, jossa kartoitettaisiin myös vahinkoja ennaltaehkäisevien toimien tarpeellisuutta. Työryhmät voisivat myös järjestää erilaisten toimenpiteiden suunnittelua ja kokeilua siten, että onnistuneet kokeilut johtaisivat menestyksekkäiden toimenpidemallien käyttöönottoon muuallakin muiden ryhmien toimesta tai avustuksella. Ryhmät voisivat lisäksi hakea hankerahoitusta ja koordinoita hankkeita, ja tällöin henkilöstöä pyrittäisiin palkkaamaan paikallisten ihmisten joukosta.

Kirjoittajien mukaan työryhmille luontevasti kuuluva tehtävä voisi olla myös paikallisen susitilanteen reaaliaikainen seuranta ja siihen liittyvien toimenpiteiden suunnittelu ja koordinointi. Tämän tehtävän

keskeisenä tavoitteena olisi parantaa paikallisten ja kansallisten kanta-arvioiden luotettavuutta näillä molemmilla tasoilla. Tällä tarkoitettiin paitsi arvioiden laatua itsessään myös niiden oikeellisuuteen kohdistuvia näkemyksiä paikallisten ja tutkijoiden keskuudessa. Tämä tapahtuisi ainakin koordinoimalla reviiripohjaista havainnointia ja parantamalla havaintotietojen tulkintaa ruohonjuuritasolla esimerkiksi ylläpitämällä havaintojen ilmoitushalukkuutta ja havaintokarttaa. Perusteluna näille tarpeille esitettiin ainakin se, että susien laskenta voisi onnistua parhaiten paikallisten ihmisten toimesta, ja tutkijat voivat olla mukana varmentamassa siinä saavutettuja tuloksia. Näin työryhmät järjestäisivät ja laumaa koskevia laskentoja myös yhdessä RKTL:n kanssa jos susien määrästä ei olisi paikallisesti tai ulkopuolelta katsoen yhteisymmärrystä. Tämä ei kuitenkaan koskisi vain susien lukumäärää vaan muitakin laumaan liittyviä tietoja. Työryhmä voisi koordinoida myös uusien menetelmien tarvetta ja käyttötapoja paikallisesti (esimerkiksi DNA-testit ulostenäytteistä). Työryhmässä muodostettaisiin käsitystä lauman rakenteesta, susien statuksista, reviirin koosta ja rakenteesta sekä suurimman vahinkoriskin alueista. Tällaisen tiedon tuottaminen voisi olla erityisen tärkeää niillä silloin, kun esimerkiksi pantaseuranta ei olisi mahdollista. Lisäksi tietoa kerättäisiin paikallisesta hirvieläinkannasta.

Ryhmän jäsenille kaivattiin keskustelussa myös jatkuvaa koulutusta ja mahdollisuus käyttää ulkopuolista asiantuntemusta. Tämä voisi toteutua järjestämällä tapaamisia ja kokemusten vaihtoa ulkopuolisten asiantuntijoiden ja muiden alueiden työryhmien kanssa. Samalla työryhmät pidettäisiin jatkuvasti ajan tasalla valtakunnan tason kehityksestä (esim. kanta-arviot ja ohjeistukset). Ryhmien toiminnan yhtenäisyyden edistämiseksi niille voitaisiin myös tuottaa ja julkaista opasmateriaalia.

Kaikkien keskustelualueiden kommentit aihealueesta:

3.1 Paikalliset tavoitteita ja toimenpiteitä asettamassa

Itäiset susireviirialueet (4 puheenvuoroa 4 keskustelijalta, 4 ylläpitäjiltä)

**

Kirjoittaja **Mualaenen** » 26 Touko 2014, 19:20

MikaelLuoma kirjoitti: Suomessa on keskusteltu laajasti paikallisten halukkuudesta ja tarpeesta olla mukana asettamassa susikannan hoitoon liittyviä tavoitteita ja suunnittelemassa niiden saavuttamiseksi tehtäviä toimenpiteitä.

Tämä asia on yksi keskeisimmistä hoitosuunnitelman kehittämisessä, ja myös tällä keskustelufoorumilla asia on noussut esiin.

Nyt tavoitteena on jatkaa keskustelua siitä, miten paikallisten ihmisten ja yhteisöjen

vaikutusmahdollisuudet konkretisoidaan?

Voisiko kyseessä olla työryhmän perustaminen kullekin yksittäiselle susireviirille tai susireviirialueelle?

Tällaisen työryhmän perustaminen ja saaminen toimivaksi vaatisi ainakin seuraavien kysymysten ratkaisemista:

1. Kuka työryhmän perustaa ja valitsee?

2. Ketä on mukana työryhmässä, miltä alueelta ihmiset tulevat mukaan?

3. Millaisia tehtäviä työryhmä toteuttaa? Voisiko tällainen ryhmä:

-- tuottaa reviiriikohtaista yhteisymmärrystä susilauman rakenteesta ja sen reviirin koosta sekä ravintoeläinten runsaudesta ja kantarakenteesta

-- tuottaa reviiriikohtaisen näkemyksen kotieläinvahinkojen riskeistä sekä auttaa ennaltaehkäisevien toimien suunnittelussa ja rahoituksen hankkimisessa

-- asettaa tavoitteen paikallisen susikannan hoidolle siten, että kannan hoidossa huomioidaan paikalliset olosuhteet sekä lainsäädännön ja kansallisen susikannanhoidon tavoitteet

-- määrittellä toteutettavia toimenpiteitä paikallisista lähtökohdista (mm. arvioida reviiriikohtaisesti sudenmetsästyksen tarpeellisuutta ja mahdollisen kannanhoidollisen metsästyksen kohdentamista)?

Keskustelua aiheesta käydään 15.6.2014 asti.

1. Alueella asuvat eläinten omistajat perustavat ryhmän ja valitsevat sen jäsenet.

2. Pääasiassa maanviljelijät, metsästäjät ja edustus poliisista.

3. Juuri tuota, mitä tuohon kolmoseen on kirjoitettu, poistaa ongelmaeläimet heti, kun ne ilmestyy alueelle, jolloin petokanta saadaan sille kestävälle tasolle millä sen kuuluukin olla ja se ei enää aiheuta turhaa kärsimystä.

**

Kirjoittaja **Mikaelluoma** » 28 Touko 2014, 13:21

*Muualainen kirjoitti:*3. Juuri tuota, mitä tuohon kolmoseen on kirjoitettu, poistaa ongelmaeläimet heti, kun ne ilmestyy alueelle, jolloin petokanta saadaan sille kestävälle tasolle millä sen kuuluukin olla ja se ei enää aiheuta turhaa kärsimystä.

Susien poistamisen osalta ryhmän tulisi kohdentaa susiluvan käyttöä (jos käytettävissä 1 tai 2 kannanhoidollista lupaa, mihin yksilöön lupa käytetään).

Mitä muita tehtäviä ryhmällä voisi olla? Mielestäni keskeisiä tehtäviä voisi olla lauman yksilömäärän arviointi (luodan yhteistä näkemystä eläinmäärästä), toteuttaa ja organisoida tiedotusta susireviirialueella paikallisille ja medialle. Tärkeä rooli voisi olla myös sosiaalisen kestävyuden arvioimisessa ja rakentamisessa? Tehtävänä voisi olla myös toimia linkkinä hallinnon tai vironomaisten välillä?

**

Kirjoittaja **rosita** » 30 Touko 2014, 21:24

Lähtisin liikkeelle suoraan tomenpiteistä. Annetaan susireviirialueiden asukkaille riittävästi toimivaltaa susien suhteen niin ongelmat ratkeavat paikallisesti.

Tavoitahan on että susista ei aiheudu jatkuvaa haittaa reviirialueilla elävien ihmisten elinkeinoille eikä harrastuksille.

**

Kirjoittaja **mattisalo** » 31 Touko 2014, 10:49

Nykyllänsäädäntö ei mahdollista sitä, että ihmiset saisivat vapaasti päättää esimerkiksi susien metsästyksestä. Mikäli lakia muutetaan, ei silti ole kovin todennäköistä, että kaikki toimenpiteet ovat yksittäisten ihmisten oman päätösvallan piirissä. Juuri tästä syystä olisikin tärkeää, että paikalliset järjestäytyisivät esimerkiksi esitetyn kaltaisen työryhmän kautta ajamaan haluamansa kaltaisia toimia suhteessa susiin. Esimerkiksi pohjoisten susireviirialueiden ja reviirittömien keskusteluissa on nostettu esiin kiinnostavia ajatuksia siitä, millainen tämä työryhmä voisi olla ja miten se voisi toimia.

**

Kirjoittaja **AskoKettunen** » 31 Touko 2014, 13:34

Kyllä paikallistasolla asiat osataan hoitaa kun siihen annetaan vain riittävästi mahdollisuuksia. Uudessa sudenhoitosuunnitelmassa täytyy esittää lainsäädännön muuttamista siten, että suden aiheuttaessa välitöntä vaaraa omaisuudelle (kotieläimet) tai ihmisille niin se voidaan välittömästi lopettaa. Mikäli lainsäädäntö ei muutu, ei paikallisväestöllä ole nykyllänsäädännöllä kuin hyvin rajatut ja hitaat toimimattomat toimenpide mahdollisuudet. Tuo työryhmä toimii lähinnä enemmän tiedonkokoajana ja -välittäjänä.

**

Kirjoittaja **mattisalo** » 02 Kesä 2014, 09:57

Paikallistasolla asiat varmasti hoituvat kyllä, mutta siitä huolimatta on tärkeää, että varmistetaan erilaisten susiin liittyvien näkemysten yhteensovittaminen ja lain kirjaimen lisäksi myös sen hengen toteutuminen. Mahdollisia lakimuutosesityksiä varmasti auttaa, jos niiden tueksi on esitettävissä sellaisia paikallistason järjestelyjä, joiden avulla nuo edellä mainitsemani asiat varmistetaan. Tämä koskee kaikkea toimintaa, mutta erityisen keskeistä se voisi olla esimerkiksi kannanhoidollisen metsästyksen mahdollistamiseksi.

Yhtenä ajatuksena voisi olla esimerkiksi se, että susireviirin alueella olisi käytössä 1-2 kannanhoidollista poikkeuslupaa, joiden käytöstä päätettäisiin viime kädessä paikallistasolla. Tämä tarkoittaisi päätösvaltaa siitä, milloin ja mihin susiyksilöön luvat käytetään luvallisen metsästyskauden aikana. Nykyisin on

tiukoin perustein myönnetty muutamia vahinkoperusteisia lupia, joilla ei ole ongelmia pystytty ratkomaan.

**

Kirjoittaja **Tervamummeli** » 13 Kesä 2014, 09:31

Vaikea asia, byrokratian lisäämistä on keskustelussa vastustettu. Riistanhoitoyhdistys on kuitenkin organisaatio, joka mahtaa löytyä jokaiselta susialueelta. Yksi ehdotus : RHY perustaisi työryhmän, siihen kuuluisi neljä alueella asuvaa RHY:n edustajaa - tai jos alueellinen edustus ei muuten riittävästi toteudu, kaksi heistä olisi alueen eri kyläyhdistysten nimeämiä alueella asuvia kyläyhdistysten jäseniä, sitten yksi henkilö tulisi RKTL:ltä (alueelta) , yksi edustaisi alueen elinkeinoja (Kainuussa lähinnä näitä haaskayrittäjiä) ja yksi olisi alueella asuva luonnonosuojeluyhdistyksen/liiton jäsen. Olisiko jo kattava edustus ? Lainsäädäntöä tietysti pitäisi muuttaa jotta tällaisella työryhmällä olisi muutakin valtaa kuin vain valta esittää mielipiteitä, esimerkiksi olisi valta päättää akuuteissa tilanteissa susien poistamisesta. Nimeämis- tai valintamenettelystä tietysti pitäisi tarkemmin vielä säätää. Töryhmä ei saisi olla liian iso.

**

Kirjoittaja **mattisalo** » 13 Kesä 2014, 11:12

Kuten Ritva edellä muistuttaa, susikannan hoitoon ei varmasti kaivata paikallisesti lisää byrokratiaa. Työryhmien tulisikin siis toimia siten, että niiden avulla päätöksenteko helpottuisi. Tätä tosiaan varmasti helpottaisi se, että ne olisivat riittävän pieniä, riittävän edustavia, riittävän yhteistyökykyisiä - ja että niillä olisi todellista päätösvaltaa. Millaista tämä päätösvalta olisi, on erittäin tärkeä kysymys. Edellä on tullut selvästi esiin, päätösvaltaa kaivataan paikallisesti myös metsästyksen liittyen.

Mikäli ryhmät kykenevät saavuttamaan riittävän hyvän yksimielisyyden siitä, millaiseksi arvioidaan kulloisellakin hetkellä lauman koko ja rakenne sekä sen yksilöiden käyttäytyminen ja liikkeet, tämä helpottaa myös päätöksentekoa mahdollisista kannanhoidollisista jahdeista. Lisäksi myös ongelmia aiheuttavien yksilöiden suhteen toimiminen (poistot ja muut keinot) ovat silloin paremmin perusteltuja ja niistä on helpompi päättää. Tässä työryhmän rooli voisi olla hyvinkin keskeinen, mikäli se muodostuisi toimivaksi.

**

Lounaiset susireviirialueet (6 puheenvuoroa 3 keskustelijalta, 4 ylläpitäjiltä)

**

Kirjoittaja **kanttarelli** » 30 Touko 2014, 14:00

Meillä on olemassa jo suurpetoneuvottelukuntia. Niissä on jo olemassa oleva edustus, varsin laajalta pohjalta myös. Sen sijaan että luodaan uusia toimijoita, voiko näitä jo olemassa olevia jotenkin hyödyntää ja kehittää? Esimerkkinä nyt Satakunnan Satapetotyöryhmä, joka koostuu useista sidosryhmistä. Tietoa työryhmästä löytyy Satakuntaliiton sivuilta: "Satapeto-ryhmä käsittelee suurpetoihin ja niiden hallintaan liittyviä kysymyksiä sekä pyrkii lieventämään suurpetoihin sekä muihin eläimiin liittyviä ristiriitoja maakunnassa."

**

Kirjoittaja **mattisalo** » 30 Touko 2014, 14:44

Kiitos Sari Kantinkoskelle keskustelunavauksesta. Susiasioihin keskittyvien työryhmien ajatuksen takana on tarve lisätä toiminnan paikallisuutta ja ketteryyttä siten, että ryhmät olisivat susireviirikohtaisia. Neuvottelukunnan kokonaisuutena voivat olla tällaiseen tarpeeseen liian suuria (vaikea kutsua koolle riittävän usein) ja liian laajaa aluetta edustavia (useita susireviirejä, joilla voi olla erilaisia tilanteita).

Keskustelun kohteena olevan kaltaiset työryhmät voisivat toki toimia suurpetoneuvottelukuntien yhteydessä, jos näin halutaan. Tärkeintä kuitenkin on, että susiin liittyvistä toimenpiteistä päätettäessä huomioon tulisi otetuksi juuri paikallinen tieto ja paikalliset näkökannat mahdollisimman tehokkaalla tavalla.

Miten suurpetoneuvottelukuntia voisi hyödyntää tässä mielessä?

**

Kirjoittaja **jurppi** » 30 Touko 2014, 15:57

Kirjoittelen jatkossa tänne Lounais-Suomen osastoon koska asun juuri ko. susialueilla.

Meillä on jo liikaakin kaikenlaisia organisaatioita pyörittämässä susiasioita. Ongelmaa ei ole jos perusasiat tunnustetaan. Siis sutta voidaan suojella vain ja ainoastaa sille itselleen lajityypillisillä elinalueilla. Lounais-Suomesta ei löydy sudelle sopivia biotooppeja.

Sudet tulee poistaa Lounais-Suomesta aina tavattaessa. Asia voidaan toteuttaa laki ja asetusteitse. Määritellään vain susi samalla tavalla metsästettäväksi kuin villisika.

**

Kirjoittaja **Heinähattu** » 30 Touko 2014, 16:11

jurppi kirjoitti: Kirjoittelen jatkossa tänne Lounais-Suomen osastoon koska asun juuri ko. susialueilla.

Meillä on jo liikaakin kaikenlaisia organisaatioita pyörittämässä susiasioita. Ongelmaa ei ole jos perusasiat

tunnustetaan. Siis sutta voidaan suojella vain ja ainoastaa sille itselleen lajityypillisillä elinalueilla. Lounais-Suomesta ei löydy sudelle sopivia biotooppeja.

Sudet tulee poistaa Lounais-Suomesta aina tavattaessa. Asia voidaan toteuttaa laki ja asetusteitse. Määritellään vain susi samalla tavalla metsästettäväksi kuin villisika.

Eipä ole sitä villisikaakaan saatu Suomesta sukupuuttoon metsästettyä ihan vaan muistutuksena.

**

Kirjoittaja **jurppi** » 30 Touko 2014, 17:37

Heinähattu kirjoitti:

*jurppi kirjoitti:*Kirjoittelen jatkossa tänne Lounais-Suomen osastoon koska asun juuri ko. susialueilla.

Meillä on jo liikaakin kaikenlaisia organisaatioita pyörittämässä susiasioita. Ongelmaa ei ole jos perusasiat tunnustetaan. Siis sutta voidaan suojella vain ja ainoastaa sille itselleen lajityypillisillä elinalueilla. Lounais-Suomesta ei löydy sudelle sopivia biotooppeja.

Sudet tulee poistaa Lounais-Suomesta aina tavattaessa. Asia voidaan toteuttaa laki ja asetusteitse. Määritellään vain susi samalla tavalla metsästettäväksi kuin villisika.

Eipä ole sitä villisikaakaan saatu Suomesta sukupuuttoon metsästettyä ihan vaan muistutuksena.

Juuri näin.

Villisian osalta ei kukaan ole kysellyt mitään organisaatioita, hoitamaan villisikaongelmia. Siitäkään huolimatta että se on taatusti uhanalaisempi Suomessa kuin Susi. Eikä villisikojen aiheuttamat riskit taudeille ja esim. viljelyksille ole likimainkaan samaa luokkaa kuin sudesta aiheutuu.

Kaikesta tästä huolimatta maa- ja metsätalousministeriölle ei ole tuottanut pienintäkään ongelmaa pitää villisika vapaasti metsästettävänä likimain ympäri vuoden. Sudelle pitää tehdä samoin.

**

Kirjoittaja **mattisalo** » 31 Touko 2014, 10:33

Laki ei tietenkään ole tässä asiassa kiveen hakattu. Lain muuttamiseen on kuitenkin olemassa omat parlamentaariset kanavansa ja menettelynsä. Mahdolliset muutokset lainsäädäntöönkin tulevat todennäköisesti olemaan kompromisseja eri näkemysten välillä. Koska nykytilanteessa kuitenkin ollaan, etsitään ongelmiin tällä foorumilla ratkaisuja myös ja etenkin voimassa olevan lainsäädännön puitteissa.

Susiasiaassa on selvästi olemassa erilaisia perusteltuja näkemyksiä, ja ratkaisut on näin ollen löydettävä eri kantoja edustavien ihmisten vuoropuhelulla. Tästä syystä jokaisen olisi pystyttävä joustamaan omista lähtökohdistaan ainakin sen verran, että keskustelua syntyy. Siihen on oltava valmiita niin suden tiukkaa suojelua kannattavien kuin susikriittistenkin ihmisten.

**

Kirjoittaja **jurppi** » 31 Touko 2014, 16:21

*mattisalo kirjoitti:*Laki ei tietenkään ole tässäkään asiassa kiveen hakattu. Lain muuttamiseen on kuitenkin olemassa omat parlamentaariset kanavansa ja menettelynsä. Mahdolliset muutokset lainsäädäntöönkin tulevat todennäköisesti olemaan kompromisseja eri näkemysten välillä. Koska nykytilanteessa kuitenkin ollaan, etsitään ongelmiin tällä foorumilla ratkaisuja myös ja etenkin voimassa olevan lainsäädännön puitteissa.

Susiasiaassa on selvästi olemassa erilaisia perusteltuja näkemyksiä, ja ratkaisut on näin ollen löydettävä eri kantoja edustavien ihmisten vuoropuhelulla. Tästä syystä jokaisen olisi pystyttävä joustamaan omista lähtökohdistaan ainakin sen verran, että keskustelua syntyy. Siihen on oltava valmiita niin suden tiukkaa suojelua kannattavien kuin susikriittistenkin ihmisten.

Itsellä lähtökohdat ovat pelkästään aidon ja alkuperäisenä säilyvän susikannan puolella.

Pidän suorastaan rikollisena jos väärin perustein suojelemalla pyritään muuttamaan pohjoisen havumetsäalueen suden (susilajin) käyttäytymistä ihmistä/ihmisen vaikutuspiiriä suosivampaan suuntaan. Väärin perustein tapahtuva suojelu = ihmisen (kyseenalaisen)hyötymisen näkökulmasta tapahtuvat rauhoitukset. Sillä, että tavoitellaan mielihyvää ihmiselle, niin että suurpetoja totutetaan ihmisen (ja ihmisasutuskulttuurin) läheisyyteen, tehdään kyseisille eläinlajeille vääryyttä.

Ihmisellä on vastuu luonnosta kokonaisuutena, eikä luonto ole pelkästään ihmistä varten. Meidän pitää ymmärtää että suurpedoilla on omat lajityypilliset tarpeensa, niin elinympäristön, biologian kuin terveen ja itse lajeille välttämättömän evoluutiokehityksen kannalta.

**

Kirjoittaja **mattisalo** » 02 Kesä 2014, 07:49

Joukon kommentissa on ainakin yksi kohta, josta varmasti esiintyy eri keskustelijoiden keskuudessa suhteellisen suuri yksimielisyys: susia ei ole syytä houkutella suosimaan oleskelua ja ravinnonhankintaa lähempää ihmisen elinpiiriä. Tälläkin foorumilla keskustellaan myös siitä, miten sudet saisi pysymään kauempana ihmisistä.

Erimielisyyksiä on jo paljon enemmän, kun aletaan keskustella siitä, miten sovelias etäisyys ihmisten ja susien elinpiirien välillä sitten määritellään. Tämä määrittelmä kuuluu niihin, joista yllä hahmoteltu työryhmä voisi paikallisesti päättää. Kun määrittelystä päästään paikallisesti yksimielisyyteen, on

erilaisista toimenpiteistä (mukaanlukien metsästys) helpompi päättää siihen toimivaltaisilla tahoilla. Tällöin myös perusteltu paikallinen näkemys voidaan ottaa tehokkaasti osaksi päätöksentekoa.

**

Kirjoittaja **jurppi** » 03 Kesä 2014, 20:22

mattisalo kirjoitti: Erimielisyyksiä on jo paljon enemmän, kun aletaan keskustella siitä, miten sovielias etäisyys ihmisten ja susien elinpiirien välillä sitten määritellään. Tämä määritelmä kuuluu niihin, joista yllä hahmoteltu työryhmä voisi paikallisesti päättää. Kun määrittelystä päästään paikallisesti yksimielisyyteen, on erilaisista toimenpiteistä (mukaanlukien metsästys) helpompi päättää siihen toimivaltaisilla tahoilla. Tällöin myös perusteltu paikallinen näkemys voidaan ottaa tehokkaasti osaksi päätöksentekoa.

Määrittelystä lienee mahdotonta päästä sopimaan. Suurpetojen suojelussa kun on kysymys paljon muustakin kuin susilajin säilymisestä Suomen tai maapallon eläimistöissä. Suden ja muiden suurpetojen suojelun verukkeella, riittävää poliittista kannatusta vailla oleva, vihreä porukka pyrkii saamaan vaikutusvaltaa maaseudun elinkeinojen säätelyyn, lisäperusteita ylenmääräisille suojelualueille, asutuspolitiikkaan, metsästysrajoituksiin ja riistanhoitoon jne. Lapissa poronhoitoalueen rajaakin haluttaisiin siirtää pohjoisemmaksi jne..

"Vastaavasti esim. tiedämme dosentti I. K. Hanskin tutkimusten/laskennan perusteella että liito-oravia on maassamme yksilöinä laskettuna n. 600-700 tuhatta yksilöä (siis 143000 lisääntyvää naarasta, saman verran uroksia sekä 2-3 kasvukauden poikasta/naaras) Siitä huolimatta lajia pidetään meillä, varsinaisen elinalueensa laitamilla, äärimmäisen ubanalaisena. Oravan suojelun verukkeella on lainsäädäntöä rukattu mm. kaavoituksen ja metsähoidon osalta, ikäänkuin Suomen nykyiset metsät olisivat jotenkin epäsoivia liito-oravalle. Mielestäni itse lajin kokonaislukumäärästä voi päätellä toisinkin. Liito-oravat myös viihtyvät hyvin asutuskeskukissa ja asemakaava-alueilla. Jo pelkkä lukumääriin perustuva arviointi osoittaa ettei liito-oravan suojelun perusteella ollut todellisuudessa minkäänlaista tarvetta tehtyihin lainmuutoksiin.."

Suojelussa tulisi aina ryhtyä toimenpiteisiin eläinlajin itsensä kannalta perustellulla tavalla. Suden osalta se tarkoittaa tietenkin sitä ettei niitä saa millään tavoin suosia tukeutumaan ihmisen läheisyyteen. Se ei ole suden kannalta toivottavaa ja lajityypillistä kehitystä. Tämä tulee ymmärtää huomioitaessa paikallisia tavoitteita susikannan osalta Lounais-Suomessa. Ihmiskasutus on liian taajaa. Ei täältä, tiheän liikenneverkon ja asutuksen piiristä, enää löydy sudelle lajityypillisiä elinalueita. Ei niitä ollut 1800-luvun loppupuolellakaan ja niistä ajoista väkimäärä on lisääntynyt moninkertaisesti.

Paikallisten asukkaiden mielipiteitä tulee myös kuunnella ja huomioida päätöksiä tehtäessä. Välittömien vahinkojen lisäksi, pitkiäkin matkoja vaeltelevat, sudet muodostavat huomioonotettavan riskitekijän myös ihmiselle hengenvaarallisten heisimatojen ja jopa rabieksen potentiaalisina levittäjinä.

**

Kirjoittaja **mattisalo** » 04 Kesä 2014, 07:33

Jouko nostaa esiin monia tärkeitä asioita, joita ei todellakaan voi sivuuttaa olan kohautuksella, vaikka olisi niistä eri mieltäkin. Susikannan hoitosuunnitelman päivittämisessä on tarkoitus ottaa huomioon valtakunnallisesti hyvinkin erilaisia näkökantoja edustavien ihmisten ja järjestöjen perustellut mielipiteet - ja samalla viedä susikannan hoitoa huomattavasti paremmin paikallistasolle. Tämä tarve otetaan erittäin vakavasti sekä riistahallinnossa että riistantutkimuksen piirissä.

Niin suden kuin liito-oravankin kohdalla paras keino vallitsevan politiikan kehittämiseen on näkökantojen vahva perustelu osana vuoropuhelua, mihin tämäkin foorumi tarjoaa yhden mahdollisuuden. Kiitokset Joukolle aktiivisesta osallistumisesta, samanlaista aktiivisuutta soisi täällä näkevänsä laajemminkin.

Edistyminen ja luottamuksen syntyminen susikysymyksen hoidossa ei varmasti ainakaan haittaisi maaseudun elinkeinoihin ja muihin kysymyksiin liittyvää poliittista keskustelua. Tästäkin syystä ratkaisuja olisi ehkä haettava ensi alkuun kompromissien kautta ja paikallisten toimijoiden yhteistyön avulla. Tuskin se ainakaan nykytilannetta heikentäisi. Esimerkiksi yllä esitetyn kaltaiset työryhmät voisivat olla tähän soveltuva järjestely, joka todellakin toisi päätöksentekoa paremmin paikallistasolle, vaikka ryhmät eivät kerralla tietenkään ongelmia ratkaisikaan.

**

Läntiset susireviirialueet (22 puheenvuoroa 7 keskustelijalta, 9 ylläpitäjiltä)

Kirjoittaja **jurppi** » 27 Touko 2014, 15:39

Susista ollaan turhaan tekemässä ongelmaa. Eikä näiden susiasioiden pyörittelemiseen tarvita mitään turhaa ja kallista byrokratiaa.

Suden lajipuhtauden ja alkuperäisen käytöksen säilyttämiseksi sen suojelussa on noudatettava EU:n direktiivejä. Niissä nimenomaan mainitaan että suojelua tulee toteuttaa **suden lajityypillisillä elinalueilla**. Siis, suojelua ei voi toteuttaa missään tapauksessa ihmisasutuksen läheisyydessä. Se johtaa lajin ominaisuuksien kehittymiseen epänormaaliin suuntaan.

Länsi-Suomessa ei ole sellaisia erämaita joissa susi voisi elää ilman ihmisen aiheuttamaa monitahoista häiriötä. On aktiivista maa- ja metsätaloutta, liikennettä, monenlaista työ- ja harrastusliikkumista metsissä ja ennen kaikkea varsin taajaa asutusta.

Tällaisilla sudelle sopimattomilla elinpiireillä on palautettava käytäntö, jossa sudet mahdollisuuksien mukaan **lopetetaan aina tavattaessa**. Susille lajina on suureksi haitaksi jos niitä houkutellaan jäämään alueille joilla lajityypillinen elämä ja kehitys on käytännössä mahdotonta.

P.S.

Länsi-Suomessa satunnaisena esiintynyt susipopulaatio on muutaman vuoden aikana vaihdellut lukumäärältään melkoisesti. Susia on lisääntynyt ja taas kadonnut. Aivan varmasti ei ole tiedossa onko kyse edes todellisista aidoista susista vai osittain koiransekaisista laumoista tai koirasusista. Käyttäytyminen on kuitenkin poikennut normaaleista yksinomaan luonnonvaraisina elävistä susilaumoista. Täällä "sudet" ovat olleet ulkonäöltään epänormaaleja, jopa osin koiran kaltaisia ja hakeutuvat ilman estoja asumusten ja ihmisten läheisyyteen.

Eriyisen ikävää on ollut syytely salametsästyksestä, ilman minkäänlaisia konkreettista näyttöä tai todisteita.

Vapaasti luonnossa elävistä susista on tutkimustietoa Alaskasta ja Kanadasta. Siellä (lajityypillisissä erämaissa) elävien susien itsensä aiheuttama hävikki (siis susi on tappanut toisen suden) on ollut jopa 60% vuotuisesta kannasta. Tähän päälle vielä monet muut luonnolliset kuolinsyyt. Vastaavasta suomalaisesta tutkimuksesta ei ole olemassa tietoa. Liekö tutkittukaan? Sen verran tiedetään että susia on Länsi-Suomessakin kuollut sairauksiin/loisiin (kapiin) ja jokunen jäänyt auton alle.

Olisi hyvä meilläkin selvittää kuinka paljon susiin vaikuttaa eläminen ihmisen lähinaapurissa. Kuinka paljon se esim. aiheuttaa stressaantumista, mahdollisesti lisäriskiä sairastumisiin, loisiin jne. Todennäköisesti kapia kantavat, kulttuuria suosivat supi tai kettu aiheuttavat riskin tautien leviämiseen. Toisaalta susien luontaisilla elinpiireillä kyseiset pienpedot esiintyvät huomattavasti harvinaisempina, jolloin riski loisista vähenee.

On perusteltua olettaa että susikannan voimakas vaihtelu (jopa alueellinen häviäminenkin) johtuukin enemmän susille sopimattomasta eläinympäristöstä kuin ns. "suojelijoiden" väittämästä salametsästyksestä.

**

Kirjoittaja **KooGee** » 27 Touko 2014, 17:57

Kysymys 1

Maaseudulle ei tarvita yhtään uutta riistapuolen toimijaa, työ(r/t)ryhmää tai organisaatiota niin kauan, kun näiden ainoana tehtävänä on varmistaa, että nykyinen peto-ohjattu sanelupolitiikka toteutuu. Maamme viranomaisten olisi korkea aika ymmärtää, että päätös siitä miten suojele maaseudulla hoidetaan, tulee olla paikallisten asukkaiden käsissä. Näinhän se on kaikissa Suomen kaupungeissa!

Kysymys 2

- päätös paikkakunnalla sallittavien suurpetojen laadusta ja määrästä tehdään paikallisten ihmisten viihtyvyyden, turvallisuuden ja elinkeinojen ehdoilla.
- päätökset noudatettavasta petopolitiikasta tekevät kuntien valtuustot ja päätöksiä panevat toimeen paikalliset riistanhoitoyhdistykset poliisin avustuksella.

Kunnan luottamusmiehet takaavat sen, että päätöksenteko syntyy edustuksellisen demokratian pelisääntöjen mukaisesti (Huom! EU:n subsidiariteettiperiaate). RHY:t ja poliisit valvovat valtion intressejä asiassa.

Kysymys 3

Susiasioissa ei voida polkea ihmisten perustuslaillisia oikeuksia. Meillä on PL 15 § mukaan *Omaisuuksien suoja*, PL 18 § mukaan *Elinkeinovapaus* ja PL 20 § mukaan *Vastuu ympäristöstä*, johon kuuluu oikeus terveelliseen ympäristöön sekä mahdollisuus vaikuttaa elinympäristöään koskevaan päätöksentekoon. Mitkään näistä eivät toteudu nykyisellä petopolitiikalla. Perusoikeuksien toteutuminen on Suomen lainsäädännössä estetty tulkitsemalla muita maita tiukemmin EU:n ympäristödirektiivin **16 Artiklaa** sanoin: *"erityisen merkittävien vahinkojen ehkäisemiseksi, jotka koskevat viljelmiä, karjankasvatusta, metsiä, kalataloutta sekä vesistöjä ja muuta omaisuutta"*. Ympäristödirektiivi ei edellytä sananmuotoa "erityisen merkittävä".

Vasta sitten, kun valtiovalta hyväksyy subsidiariteettiperiaatteen mukaisen päätöksenteon ja maaseudulla elävien ihmisten oikeudet, voidaan pohtia kysymyksessä 3 esitettyjä alakohtia.

**

Kirjoittaja **Mikaelluoma** » 28 Touko 2014, 12:55

Tässä nimeomaan keskustellaan siitä, miten paikalliset ovat käytännössä susiasioissa mukana? Päättääkö susiasioista paikallisella tasolla yksi henkilö, useampia, ryhmä vai kunta, kuten Kai on esittänyt. Jos susilauman hoitoa koskevia toimia tehdään kunnallisessakin päätöksenteossa, tarvitaan kuntien välistä yhteistyötä, koska susilaumat pääsääntöisesti useamman kunnan alueella (myös maakuntien rajoilla). Tarkoittasiko se kunnallisessakin päätöksenteossa kuntien välistä luottamusmiestyöryhmää? Mitä se voisi käytännössä olla?

**

Kirjoittaja **antteli** » 28 Touko 2014, 19:08

Turhan byrokratian luominen ei auta susireviirien asukkaiden ongelmissa. Pohjois-Karjalassa on toiminut suurpetoneuvottelukunta jo 15 vuotta. Susireviirialueiden asukkaiden mielipide ei voi kuulua neuvottelukunnan toiminnassa. Neuvottelukunta onkin todennut, että luottamuspuola suurpetopolitiikkaa, Rkkl:ää ja viranomaisia kohtaan on tehnyt mahdottomaksi tuloksellisen toiminnan. Näin käy, kun susireviirialueen asukkaiden mielipide jätetään huomiotta. Mitään uusia työryhmiä ei tarvita. On jo olemassa koko Suomen kattavat alueelliset riistanneuvostot ja paikallistason riistanhoitoyhdistykset.

Kansallisen suurpetopolitiikan kehittämisarvion mukaan susikannanhoidon merkittävin haaste on nostaa susireviirien alueilla asuvat ihmiset kannanhoidon keskiöön. Tähän nimenomaan riistanhoitoyhdistysten asiantuntemus olisi se luottamusta lisäävä linkki. Riistanhoitoyhdistysten petoyhdistysmiehet saavat jo nykyiselläänkin runsaasti yhteydenottoja susireviirialueiden asukkailta.

Paikallisten susireviirialueen asukkaiden tunteita ei ilmeisesti voi tulkita kuin sellainen, joka asuu samalla seudulla. Tämä tuli todistetuksi aiemmassa tämän keskustelupalstan yhteenvedossakin: " Pääsääntöisesti susireviirialueilla suden läsnäololle löytyy hyväksyntää".

Tämä on lainaus läntisen susireviirialueen yhteenvedosta. Kävin läpi kaikki keskusteluun osallistuneet. Vain kaksi suden läsnäolon hyväksyjää asui sudenreviirialueella. Näistä toinen asui Längelmäveden eteläpuolella, missä ole havaintoja susista. Vain toinen asui reviirialueella. Olisi syytä tehdä korjaus yhteenvedon: Läntisen susireviirialueen asukkailta ei juurikaan löydy hyväksyntää suden läsnäololle.

Suomen itärajan susilamoista täyttyy kahdenkymmenen lauman tavoite. Susi ei ole asuttujen alueiden luontainen asukas. Paikallistason päätöksillä susi tulisi voida poistaa ongelma-alueilta ilman jäykkää byrokratiaa.

**

Kirjoittaja **jurppi** » 28 Touko 2014, 20:48

Paikallisille metsästysseuroille/metsästäjille tulee antaa pysyvä lupa poistaa asutuksen läheisyydessä liikkuvat sudet. Ilman mitään luvanpyytämisiä. Ilmoituksen lopetuksesta voi aivan hyvin tehdä jälkeinpäin.

Mitään suurempaa byrokratiaa tai henkilöstöä ei tarvita..

Avainsana tässä on se että susia saa suojella vain ja ainoastaan niiden lajityypillisillä elinalueilla. Kaikkialla muualla ne ovat lainsuojattomia. Siis käytännössä **aivan samalla tavalla kuin villisiat.**

**

Kirjoittaja **RaimoA** » 29 Touko 2014, 10:37

Sudesta on tainnut tulla jo jonkunlainen epäjumala, kun ihmisten yhteisö pitäisi sen mukaan organosoitua. Meillä on olemassa jo riistaorganisaatio, jolle on tehtävät määriteltä. Susi homma kuuluu sille, teettää lisää kylläkin. Kanta-arvio pitäisi tarkentaa ja siihen löytyy tietämys vain paikalliselta tasolta. Tutkimukseen syydettyä rahavirtaa voisi ohjata alueitten toimijoiden kilometrikorvauksiin. Melkoista talkootyötä näkyvät tekevän.

**

Kirjoittaja **Mikaelluoma** » 30 Touko 2014, 08:16

"Susikannanhoidon merkittävin haaste on nostaa susireviirien alueilla asuvat ihmiset kannanhoidon keskiöön". Ja juuri tästä haluamme käydä keskustelua, miten se toteututetaan käytännössä? Antti Tarkkala esitti uuden ajatuksen, josta ei ole tällä foorumilla aiemmin vielä käyty keskustelua; paikallisten

ihmisten näkemyksiä susikannanhoidosta edustaisi paikallinen riistanhoitoyhdistys. Riistanhoitoyhdistyksen toimijoiden kautta toteutuisi susilaumakoon arviointi sekä tavoitteiden ja toimenpiteiden asettelu.

Suomessa on 298 riistanhoitoyhdistystä (kuntia 304). Riistanhoitoyhdistys on riistahallinnon paikallistason yksikkö, jonka toiminta-alue on yhden tai useamman kunnan alue tai kylärajoihin rajoittuen osa suurkuntaa. Riistanhoitoyhdistyksen hallitus johtaa ja valvoo riistanhoitoyhdistyksen toimintaa. Riistanhoitoyhdistyksen käytännön toimintaa hoitaa toiminnanohjaaja yleensä oman toimensa ohella.

Riistanhoitoyhdistyksen hallituksessa on 5-8 jäsentä, jotka valitaan paikallisen riistanhoitoyhdistyksen jäsenistöstä. Edellisten lisäksi hallitukseen valitaan yksi merkityksellisen maanomistajatahon edustaja. Metsästyslain 8§ mukaisella alueella myös metsähallituksen määräämä jäsen.

Ensimmäisenä tulee pohdittua, tuleeko riistanhoitoyhdistyksen hallituksen kautta edustettuina kaikkien paikallisten tahojen näkökulmat riittävästi? Erityisesti sellaisten ihmisten, jotka eivät harrasta metsästystä. Jos toteamme, että ei välttämättä, jatkokysymyksenä nousee, miten sudenhoiden näkökulmasta tulisi toimia toisin?

**

Kirjoittaja **LeenaH** » 31 Touko 2014, 20:35

Minun arkijärkeni ei nyt riitä ymmärtämään, mikä tekee tästä eläimestä niin erikoisen, että sen kannanhoitoa varten pitää ohi nykyisen kunnallisen demokratian ja nykyisten riistanhoito-organisaatioiden ja -käytäntöjen perustaa reviiirikohtaisia työryhmiä väkäämisen paikoiksi? Ei tietääkseni liito-oravan tai metsäpeurankaan elinalueille olla oltu ehdottelemassa mitään uusia työryhmiä tuntemaan omistajuutta eläimistä? Kysymys siis kuuluu mikä ja mitä varten niitä erikseen pitäisi olla? Aidon suden reviiiri ulottuu toki monen kunnan alueelle, mutta tehdäänhän sitä kuntien välistä yhteistyötä ihmisten hyvinvoinnin eteen muutenkin jo paljon.

**

Kirjoittaja **mattisalo** » 02 Kesä 2014, 09:11

Työryhmien ei ole tarkoitus toimia nykyisten päätöksentekoelementtien ja -kanavien ohi vaan niiden täydennyksenä. Moni tuntuu nykyisellään pitävän ongelmana juuri sitä, että edustuksellinen demokratia ja sen myötä jo olemassa olevat susiasiaan liittyvät organisaatiot eivät kykene ottamaan paikallisia näkökantoja riittävän hyvin huomioon. Osaltaan tästä seuraa myös nykyisen kaltainen lukkiutunut tilanne, jossa eri osapuolet selvästi puhuvat toistensa ohi ja jossa paikallisia tarpeita ei tule otetuksi huomioon. Tästä syystä esitetyn kaltainen työryhmä voisi toimia suden kohdalla, vaikka se ei ehkä olekaan esimerkiksi metsäpeuran tai liito-oravan tapauksissa yleensä tarpeen.

**

Kirjoittaja **Leenaii** » 02 Kesä 2014, 12:00

Tätä kysymystä paikallisten toimielimien tarpeesta olisi hyvä lähestyä siitä perspektiivistä mitkä ovat niitä kysymyksiä, joissa asia on voimakkaimmin noussut esiin. Näitähän ovat kuitenkin lähinnä kanta-arvioinnin luotettavuus ja oikeus päättää paljonko susia alueellisesti siedetään ja tämän kautta oikeus paikallisesti päättää milloin susia kaadetaan ja paljonko. Kannattaa siis pohtia sitä onko sellaista elintä ylipäätään mahdollista saada aikaan, joka näihin tarpeisiin pystyy vastaamaan.

Yhtenä suurimpana haasteena tuossa on se, että koska tavoitteet ovat valtakunnallisia, on täysin mahdotonta saada aikaan alueellista autonomiaa tämän asian suhteen eli toisinsanoen yksi suuria kysymyksiä paikallisuuden esiin nostamisessa jää sikäli ratkaisematta, että kaatolupien tahdonvaraistakäsittelyä näille paikalliselimille ei voida siirtää ja tässä asiassa rooli jää lähinnä tilanteen kartoitukseen. En sano, että se on huono tai turha asia, mutta se ei kuitenkaan vastaa siihen vaatimukseen minkä johdosta tämä äänekkäimmin on esiin nostettu.

Kanta-arvioita koskevan epäluottamuksen purkamiseen työryhmällä voisi olla hyvinkin mahdollisuuksia vaikuttaa ja tämä lähinnä koordinoimalla reviiropohjaisesti havainnointia ja toisaalta havaintotietojen saattamista oikean tulkinnan piiriin ruohonjuuritasolla. Niin ikään konfliktinhallinnan perspektiivistä työryhmällä voisi olla paljonkin annettavaa esimerkiksi vahinkojen ennaltaehkäisevien toimien tarpeellisuuden kartoittamisessa ja joko tiedon tuottajana tai ainakin sen tarpeen eteenpäin välittäjänä. Työryhmän puitteissa luonnollisesti voisi olla mahdollista myös koordinoita ja jopa toteuttaa alueellisesti toimenpiteet, joilla kaikki vahinkotapausten ennaltaehkäisyyn ja jälkiselvittelyyn liittyvä tieto ja toimintaohjeet ovat helposti niitä tarvitsevien saatavilla.

Kysymys siitä kuka tällaisen työryhmän kokoaa on myös melko haasteellinen. Itse näkisin varsin mielelläni joka susireviirialueella oman "härkälän" ja mikäpä sen luontevampi vaihtoehto olisi tällaisen ryhmän veturiksi. Edustus ryhmässä taas puolestaan olisi hyvä olla kaikilla sidosryhmillä ja tämä lienee toteutettavissa jo olemassa olevan järjestötoiminna kautta esimerkiksi niin, että järjestöt nimittävät työryhmään riveistään esimerkiksi yhden tai kaksi edustajaa per sidosryhmä. Vaikka reviiirialueet eivät nouda kunnanrajoja, eivätkä edes riistahoitopiirien rajoja, mielestäni riittävä alueellinen jako olisi sama mikä on nykyisillä riistahoitopiireillä. Ei näitä joka kylään omaa tarvita ja paikallisjärjestöt voivat tehdä omissa riveissään yhteistyötä sen suhteen mistä kylästä edustajansa valitsevat, että intressi tulee mahdollisimman hyvinhoidetuksi.

**

Kirjoittaja **Jukey** » 02 Kesä 2014, 16:43

Päätös suden/susien poistamiseksi alueelta olisi kuuluttava pääosin kunnan kokoisiin alueisiin ja näille alueille riittäisi riistanhoitoyhdistyksen päätös tiettyjen susien poistamiseksi kannasta. Tällöin päätös saadaan pikaisesti ja pystytään poistamaan todelliset haittaa tekevät yksilöt. Suuren byrokratian ja paperien kääntelyn jälkeen myönnetty lupa määrätyle alueille johtaa siihen, että mahdollisesti luonnosta

poistetaan yksilö, mikä elää "omaa" elämäänsä poissa ihmisten ilmoilta, eikä ole aiheuttanut ongelmia ja ongelmayksilö jatkaa matkaansa jossain päin aluetta jatkaen samoja toimenpiteitä, minkä vuoksi kyseisen suden poistamiselle on alettu hakemaan poikkeuslupaa. Tieto aiheutetusta ongelmasta, joko koti- tai harrastuseläimille tai mahdollisesti ihmisasutuksen lähistöllä oleskelevistä yksilöistä pitää perustua todenperäisyyteen ja mikäli tällainen organisaatio päättää ongelmayksilöiden kohtalosta, niin tieto tulee päättäjien tietoon mahdollisimman nopeasti ja pystytään toimimaan tarpeeksi nopeasti kyseisen ongelmatapauksen kanssa.

**

Kirjoittaja **Leenai** » 02 Kesä 2014, 23:04

Jukey kirjoitti:...Suuren byrokratian ja paperien kääntelyn jälkeen myönnetty lupa määrätyle alueille johtaa siihen, että mahdollisesti luonnosta poistetaan yksilö, mikä elää "omaa" elämäänsä poissa ihmisten ilmoilta, eikä ole aiheuttanut ongelmia ja ongelmayksilö jatkaa matkaansa jossain päin aluetta jatkaen samoja toimenpiteitä, minkä vuoksi kyseisen suden poistamiselle on alettu hakemaan poikkeuslupaa. Tieto aiheutetusta ongelmasta, joko koti- tai harrastuseläimille tai mahdollisesti ihmisasutuksen lähistöllä oleskelevistä yksilöistä pitää perustua todenperäisyyteen ja mikäli tällainen organisaatio päättää ongelmayksilöiden kohtalosta, niin tieto tulee päättäjien tietoon mahdollisimman nopeasti ja pystytään toimimaan tarpeeksi nopeasti kyseisen ongelmatapauksen kanssa.

Mikäli lupaehdot on määritelty sellaisiksi kuin laki edellyttää niiden olevan tätä ongelmaa väärästä sudesta ei pitäisi esiintyä.

Lupapäätöksen nopeuden merkitystä on kovasti korostettu. Onko tiedossa sellaisia tapauksia missä esimerkiksi vahingot olisivat kumuloituneet sillä ajalla kun lupahakemus on käsittelyssä? Se kuitenkin kannattaa muistaa, että poliisilain 16§ on käytettävissä silloin kun kun uhka on niin suuri, että normaaliin lupaproseduriin ei ole aikaa.

**

Kirjoittaja **mattisalo** » 03 Kesä 2014, 14:18

Vahinkoperustaisten poikkeuslupien lisäksi tulevaisuudessa voisi olla mahdollista myöntää myös säännöllisiä kannanhoidollisia poikkeuslupia, joiden kohdentamisen ja käytön yksityiskohdista voitaisiin päättää paikallisesti. Tämä toisi päätösvaltaa paikallistasolle uudella ja konkreettisemmalla tavalla, eikä silti vaarantaisi kansallisia tavoitteita. Tällaisen vaihtoehdon toteutumista edistäisi varmasti se, että paikallistasolla olisi olemassa uskottavat järjestelyt tämän kaltaisen reviiiri-/laumatason susipolitiikan suunnitteluun ja toteuttamiseen.

**

Kirjoittaja **PaKara** » 03 Kesä 2014, 20:32

Työryhmä on periaatteessa tarpeeton, koska susien aiheuttamat ongelmat pystytään ratkaisemaan heti, kun hätävarjelu sallitaan ja pihapiiriin tulevat yksilöt voi hävittää tavattaessa. Poliisilain 16§ toimii vain siinä tapauksessa, että sudet ovat vielä paikalla poliisien saapuessa. Jos poliisi ei saa hävitettyä sutta, ongelma uusiutuu ja vahinkoa/uhkaa aiheuttanut eläin on vaikea yksilöidä. Ratkaisu ongelmaan on yksinkertainen, tällä foorumilla vain hakemalla haetaan kaikkia muita vaihtoehtoja, jotka eivät kuitenkaan käytännössä toimi.

Jos työryhmä kuitenkin perustetaan se pitää muodostaa kunta- ja laumakohtaisesti paikallisista ihmisistä; karjankasvattajista, viljelijöistä ja metsästäjistä. Susireviirillä elävät keräävät tietoa paikallisesta susi- ja hirvikannasta ja näiden tietojen perusteella susien määrää vähennetään vuosittain metsästämisellä.

Tuotanto- ja kotieläimien tarkoitus ei ole ruokkia paikallista susikantaa. Jos vahinkoja ei saa ennalta ehkäistä tehokkaasti ja edullisesti hävittämällä ongelmasudet, tulee kustannukset ja ylläpito muista "ratkaisuisista" ohjata niiden tahojen maksettavaksi, jotka puolustavat paikallisen susilauman olemassaoloa.

Maaseudun Tulevaisuus 9.5.2014, Luonto ja ympäristö otsikon "Koirasusista ei vastaa kukaan" alla on susipolitiikan epäonnistumisen ydin. Vuonna 1996 tehtiin susikannan kasvattamissuunnitelma ja sinä linjattiin susikannan merkittävä kasvattaminen Sisä- ja Länsi-Suomessa. Työryhmä ei saanut antaa tietoja julkisuuteen. Parinsadan yksilön peruskannan lisäksi tuli kasvattaa vielä satojen yksilöiden metsästettävä kanta. Itä-Suomessa suden olemassaolo tuli turvata kaikin mahdollisen keinoin. Tämän asiakirjan perusteella suurin osa poikkeusluvista on evätty.

Susikantaa pyrittiin kasvattamaan salassa ongelmista piittaamatta. Susireviireillä elävät ihmiset on lain nojalla pakotettu asemaan, jossa heidän on pakko sietää tilannetta, joka on paikoin kestämaton. Eu:n säädökset ovat vain tekosyy, koska naapurimaat Ruotsi ja Virokin hoitavat susipolitiikkansa paljon fiksummin Eu:sta huolimatta. Susien määrää on kasvatettu salailun, suoranaisten valehtelun, susien vaarallisuuden vähättelyn/kieltämisen, minimaalisten korvausten, ylimitoitettujen rangaistuksien ja suojelutoimenpiteiden, luontojärjestöjen jatkuvan lobbaamisen ja metsästäjien mustamaalaamisen avulla. Onko mikään ihme että koko petopolitiikka on täysin epäonnistunut.

**

Kirjoittaja **mattisalo** » 04 Kesä 2014, 07:52

Kiitokset Paulille keskustelun viemisestä eteenpäin. Vuonna 1996 tehdyt päätökset ja linjaukset ovat jo lähes 20 vuotta vanhoja, eikä niiden tule antaa liikaa häiritä nykyhetkellä tehtäviä uusia linjanvetoja. On tosiaan valitettavaa, että tuolloisten pohdintojen ja päätösten perusteita on vaikea päästä kunnolla arvioimaan. Olisi kuitenkin tärkeää nähdä nykyhetken tilanne ja tarpeet ja katsoa ratkaisumahdollisuuksia nykyhetken näkökulmasta. Susikannan päivitetystä hoitosuunnitelmassa tulee kuitenkin olemaan avoimesti esillä kaikki asiaan liittyvät linjaukset ja tavoitteet nykyhetkestä eteenpäin, ja näihin voi tämänkin foorumin kautta vaikuttaa. Siksikin toiveena on aktiivinen ja perusteltu keskustelu, Paulin kommentin tapaan.

Vaikka paikalliset ihmiset varmasti pystyvät hoitamaan susikysymystä tehokkaasti omasta

näkövinkkelistään katsottuna, tarvittaisiin silti jonkinlaista paikallista koordinointielintä (kuten nuo esitetyt työryhmät) sen varmistamiseksi, että kaikkien paikallisten näkökulmat otetaan huomioon ja että vuoropuhelu ja koordinointi toimivat tehokkaasti myös laajempien alueellisten ja kansallisten hallintoelinten ja järjestöjen suuntaan. Tämä koskee myös esimerkiksi rahoituksen kanavointia noilta Paulin mainitsemilta tahoilta (esimerkiksi suojelujärjestöt ja niiden jäsenkannat valtakunnallisesti) paikallistasolle.

**

Kirjoittaja **RaimoA** » 05 Kesä 2014, 14:35

Minun laskuoppinin sanoo, jotta nykyinen hirvikantamme ei elätä pidemmän päälle susilaumoja. Lisäksi tulee vielä karhujen aiheuttama poistuma. Yhteistyö sellaisten tahojen kanssa, jotka susikannan kasvamattomuuden selittävät salametsästyksellä tuntuu enempi arveluttavalta. Susikannan hallinnan haluan pysyvän riistaorganisaation käsissä.

**

Kirjoittaja **Leenaii** » 07 Kesä 2014, 11:26

mattisalo kirjoitti: Vahinkoperustaisten poikkeuslupien lisäksi tulevaisuudessa voisi olla mahdollista myöntää myös säännöllisiä kannanhoidollisia poikkeuslupia, joiden kohdentamisen ja käytön yksityiskohdista voitaisiin päättää paikallisesti. Tämä toisi päätösvaltaa paikallistasolle uudella ja konkreettisemmalla tavalla, eikä silti vaarantaisi kansallisia tavoitteita. Tällaisen vaihtoehdon toteutumista edistäisi varmasti se, että paikallistasolla olisi olemassa uskottavat järjestelyt tämän kaltaisen reviiiri-/laumatason susipolitiikan suunnitteluun ja toteuttamiseen.

Eu-direktiivi on varsin yksiseliteinen niiltä osin mitä tulee tiukasti suojeltujen lajien metsästyksen muutoin kuin direktiivissä mainituin poikkeusperustein niin kauan kun suojelun taso ei ole suotuisa. Jotta oltaisiin suotuisan suojelun tason minimirajoilla pitäisi suomessa olla 20-25 lisääntyvää laumaa tai paria, joka tämäkin on eräänlainen sosiaalinen kompromissi, mutta kuitenkin sellainen, että voitaisiin ajatella kannan selviytyvän. Vuodesta 2007 vuoteen 2013 kanta on ollut voimakkaasti laskeva ja tällä hetkellä lisääntyviä pareja tai laumoja on 16. Millään mittarilla arvioiden suotuisaa suojelun tasoa ei ole saavutettu. Lähtökohtaisesti tulevaisuus tässä asiassa edellyttää direktiiviin peilaten sitä, että joitakin pareja/laumoja pitäisi muodostua lisää tai ainakin pitäisi olla jonkinlaisella varmuudella ennakoitavissa, että näin tulee tapahtumaan, ennen kuin on mahdollista ilmaa sanktiouhkaa myöntää ensimmäistäkään poikkeuslupaa kannanhoidollisin perustein. Millä tavoin tämä uusien laumojen tai parejen muodostuminen kyetään takaaman ja millä proseduurilla näiden sijoittumismahdollisuudet uusille alueille varmistetaan?

Kannanhoidollinen metsästyksen suden kohdalla ollessaan kantaa hoitavaa eikä tuhoavaa edellyttää lisäksi jonkun muun kuin yksinäisen vaeltajan ollessa kyseessä suhteellisen tarkkaa lauman ja laumadynamiikan tuntemusta. Tämän lisäksi se edellyttää metsästyksessä erittäin suurta huolellisuutta, että kaadot kohdistuvat yksilöihin, joiden merkitys laumadynamiikan säilymisen osalta on pieni. Millä tavoin tämä kyetään varmistamaan?

**

Kirjoittaja **RaimoA** » 07 Kesä 2014, 13:39

Leenai kirjoitti: Vuodesta 2007 vuoteen 2013 kanta on ollut voimakkaasti laskeva ja tällä hetkellä lisääntyviä pareja tai laumoja on 16. Millään mittarilla arvioiden suotuisaa suojelun tasoa ei ole saavutettu. Lähtökohtaisesti tulevaisuus tässä asiassa edellyttää direktiiviin peilaten sitä, että joitakin pareja/laumoja pitäisi muodostua lisää tai ainakin pitäisi olla jonkinlaisella varmuudella ennakoitavissa, että näin tulee tapahtumaan, ennen kuin on mahdollista ilmaa sanktiouhkaa myöntää ensimmäistäkään poikkeuslupaa kannahoidollisin perustein. Millä tavoin tämä uusien laumojen tai parejen muodostuminen kyetään takaaman ja millä proseduurilla näiden sijoittumismahdollisuudet uusille alueille varmistetaan?

Kannanhoidollinen metsästys suden kohdalla ollessan kantaa hoitavaa eikä tuhoavaa edellyttää lisäksi jonkun muun kuin yksinäisen vaeltajan ollessa kyseessä suhteellisen tarkkaa lauman ja laumadynamiikan tuntemusta. Tämän lisäksi se edellyttää metsästysilanteessa erittäin suurta huolellisuutta, että kaadot kohdistuvat yksilöihin, joiden merkitys laumadynamiikan säilymisen osalta on pieni. Millä tavoin tämä kyetään varmistamaan?

Susien alamäki alkoi viimevuosikymmenellä, kun hirvikantaa alettiin ajaa liikennettä ja metsänomistajia tyydyttävälle tasolle. Ruotsalaisten mukaan hirvitiheys pitäisi olla karhuja ja susia sisältävällä alueella 5/1000 ha, jotta sitä voisi metsästää ihmisenkin toimesta.

<http://www.de5stora.com/rovdjurManniska/jakt/viltet/> Susikannan meikäläistä taantumista kovasti selittää tuollainen tieto paljon paremmin kuin salametsästys. Pentueita Suomessa näkyy olevan peura-alueilla parhaiten. Etusivun kartankin mukaan muualla vain pareja tai pienlaumoja. Susi ei heinällä elä, hirvimäärä pitäisi vähintään tuplata. Riistaorganisaation vastuualueella pitää toimia. Tarvitaan rehellistä tiedottamista ja metsästäjien ja maanomistajien vahvaa mukanaoloa.

Metsästäen Perhossa ja siellä petoja on esimerkillisesti. En näe mitään järkeä niiden lisäämisessä tällä alueella. Nyt kanta-arvio on tosin hatara viime talven lumenpuutteen takia. Mutta tavoitteeksi asettaisın 2-3 kannanhoidollista susilupaa välittömästi tilanteen selvittyä.

**

Kirjoittaja **Leenai** » 07 Kesä 2014, 14:28

RaimoA kirjoitti: Susien alamäki alkoi viimevuosikymmenellä, kun hirvikantaa alettiin ajaa liikennettä ja metsänomistajia tyydyttävälle tasolle. Ruotsalaisten mukaan hirvitiheys pitäisi olla karhuja ja susia sisältävällä alueella 5/1000 ha, jotta sitä voisi metsästää ihmisenkin toimesta.

<http://www.de5stora.com/rovdjurManniska/jakt/viltet/> Susikannan meikäläistä taantumista kovasti selittää tuollainen tieto paljon paremmin kuin salametsästys. Pentueita Suomessa näkyy olevan peura-alueilla parhaiten. Etusivun kartankin mukaan muualla vain pareja tai pienlaumoja. Susi ei heinällä elä, hirvimäärä pitäisi vähintään tuplata. Riistaorganisaation vastuualueella pitää toimia. Tarvitaan rehellistä tiedottamista ja metsästäjien ja maanomistajien vahvaa mukanaoloa.

Metsästäjän Perhossa ja siellä petoja on esimerkiksi. En näe mitään järkeä niiden lisäämisessä tällä alueella. Nyt kanta-arvio on tosin hatara viime talven lumenpuutteen takia. Mutta tavoitteeksi asettaisinkin 2-3 kannanhoidollista susilupaa välittömästi tilanteen selvittyä.

Siinä on yksi tämän aiheen problematiikkaa, koska luonnolisestikaan ei ole mielekästä lisätä kantaa yli äyräidensä yksittäisillä alueilla. Toisaalta uusilla levittäytymisalueilla on haasteensa, joista yksi on kuten jo todettu sosiaalisen kestävyys ja toinen se, että nämä alueet on vaikeasti kontrolloitavissa, koska susi valitsee itse elinalueensa. Lisäksi reviirit tahtovat muodostua vieriviereen niille alueilla, jotka ovat sudelle suotuisia.

Pystytkö perustelemaan hiukan tuota tavoitetta 2-3 kannanhoidollisen luvan tarpeesta. Millaisen muutoksen se toisi nykytilanteeseen (lauman koko ja rakenne nyt vs. lauman koko ja rakenne lupien käytön jälkeen)? Miten nämä tulisi kohdentaa ja saavutettaisiinko niillä sosiaalisen kestävyuden paraneminen?

**

Kirjoittaja **RaimoA** » 07 Kesä 2014, 14:54

Meillä jäi 2013 147 hirveä ja maaliskun laskennassa oli 12 sutta Perhon puolella. Yksi susi syö vuodessa 15 hirveä ja 12 vastaavasti 180. Perho on suunnilleen normaalin reviirin kokoinen ja ympäristössä hirvitiheys samaa luokkaa. Alueella on metsäpeuroja, joiden saalistus susimäärää ilmeisesti selittää. Karhun tekemiä hirventappoja on löytynyt lisäksi muutama. Laumoista ja niiden koosta ei ole minulla varmaa tietoa juuri menneitten lumien takia. 2,2 ja 4 pystyttiin varmistamaan yhdellä lumijaksolla. Ja ne ei Vimpelissä tietääkseni ole kulkeneet! Riistanhoidollisesti ja peurakannan turvaamiseksi susia saisi olla kovasti vähemmän. Ei 2-3:n poisto mitään auta, ehkä koiria säästyy pelotteen takia. Sekään ei vielä syksyllä vaikuta. Parantaiskohan ainakin hiukkasen suden hyväksymistä.

**

Kirjoittaja **RaimoA** » 08 Kesä 2014, 09:05

Jupinaa jatkan vielä. Susien laskenta onnistuu parhaiten paikallisten toimesta, toki tietäjät voivat olla varmentamassa. Reviirit voivat olla useamman kunnan alueella, alue ei voi olla kunta tai rhy. Alueen metsästäjät tietävät reviirit ja osaavat määrittää tarvittavan laajuuden. Perhon seudulla 2013 toteutettu olisi minusta hyvä pohja. Hommaa ei tehty salassa ja menetelmä, havainnot, johtopäätökset ja tulokset julkaistiin. <http://api.ning.com/files/acZybvEAXDzNc...uistio.pdf>

Yksi asia paikallisesti vielä ihmetyttää. Perhossa metsästettiin 90-luvulla koirasusia. Kaikkia ei taidettu saada. Välillä joku kertoikin komian laikan nähneensä. Lienee syytä suunnitelmassa varautua näihin sekuleihin ja niiden tunnistamiseen jotenkin.

**

Kirjoittaja **MikaelLuoma** » 09 Kesä 2014, 09:38

Mielestäni työryhmän yksi tehtävä on luoda käsitys alueen susien lukumäärästä. Niin, että työryhmässä vallitsee asiasta yksimielisyys. Ja jos asiasta ei vallitse yksimielisyyttä, työryhmä organisoii tarvittavia toimenpiteitä asian ratkaisemiseksi. Yksi mahdollinen toimenpide on esim. viikonloppuna toteutettava maastolaskenta, joita on tehty nykyisinkin eri puolilla Suomea. Maastolaskennoissa voi olla mukana myös riistahallinnon edustajia (rhy, riistakeskus) ja tutkimuslaitos.

Koirasusaiheeseen liittyen. Tällä foorumilla aiheesta ei ole juuri keskusteltu. Aiheesta järjestämme syksyllä työpajan, joka kohdistuu ainoastaan koirasusikysymykseen, hyvin moniulotteisesti ja avoimesti.

**

■ Kirjoittaja **mattisalo** » 09 Kesä 2014, 10:23

Koirasusiin liittyen vielä sellainen lisäys, että tuohon aiheeseen saa mieluusti ottaa kantaa myös FITPA-hankkeen blogissa (<http://fitpa-project.blogspot.fi/>). Aihe on tärkeä, ja rakentava keskustelu on erittäin toivottavaa. Tällä hetkellä blogin viimeisin postaus on minun käsialaani ja liittyy juuri koirasusiin. Rakentava kritiikki ja keskustelunavaukset ovat siellä tervetulleita - aihe ei todellakaan ole loppuun kaluttu.

**

Kirjoittaja **RaimoA** » 10 Kesä 2014, 08:10

Toivottavasti mieleni harhailee, kun alkoi tuntua, jotta kohta matkansa päähän tuleva oma aika pitää hyvin kätkeä tai nopeasti tuhkata. Suden tappamisesta on rotevasti seuraamukset laissa määrätty. Ymmärrän kyllä probleeman, mutta oikeusturvakin vaatii, jotta jonkinlainen selkeä raja on siellä työpajassa on tehtävä. Ilman sitä ollaan tekemässä jotain muuta kuin sudenhoitosuunnitelmaa.

**

Kirjoittaja **LeenaH** » 10 Kesä 2014, 08:41

Raimo osuu naulankantaan. Tuota rktl:n Salon em. blogia kun lukee niin kautta rantainhan siinä hämmentävin sanakääntein väännetään siihen suuntaan, että koirasekoitukset pitää alkaa hyväksyä suojeltavina susina. Keskustelua siitä ei todellakaan ole vielä kaluttu loppuun! Nykyiset sopimukset ja tietämys koirasusekoitusten vaarallisuudesta ja hankalasta käyttäytymisestä ihmisen kannalta pitää nyt nostaa keskustelun keskiöön. Virheen peittelyoperaatiot seuraavalla virheellä ei taida nyt auttaa ketään.

**

Kirjoittaja **mattisalo** » 10 Kesä 2014, 09:10

Pyytäisin keskustelua koirasusista (sikäli kun se ei liity suoraan tämän foorumin keskusteluketjuun 3.1.) siirtymään esimerkiksi FITPA:n blogin puolelle (<http://fitpa-project.blogspot.fi/>). Siellä aiheesta voi keskustella - mieluiten kuitenkin omalla nimellä kuten täälläkin.

**

Kirjoittaja **LeenaH** » 10 Kesä 2014, 11:00

Käsittääkseni sudenhoitosuunnitelman tekemiseen ja sen teemoihin kuuluu myös koirasusongelma ja sen ratkaisemisesta huolehtiminen. Aika hiljaista keskustelu on Salon mainitsemissa osoitteissa ollut. Sinnekö tämän teeman keskustelun pitäisi hävitä ...

**

Kirjoittaja **mattisalo** » 10 Kesä 2014, 12:02

Leena on oikeassa, koirasusikysymys kuuluu myös tämän foorumin aiheisiin. On selvää, että susikannan hoitosuunnitelman päivityksessä yksi tärkeä kysymys on myös se, miten risteymäkysymyksen suhteen toimitaan. Tarvitaan selkeitä linjauksia muun muassa sen suhteen, miten risteymät määritellään ja tunnistetaan. Näistä kriteereistä voidaan kuitenkin keskustella muualla, koska ne ovat valtakunnallisia, eivät paikallisia. Yksi mahdollinen foorumi, jolla keskustelua voi laajentaa, on tuo mainittu blogi, jossa keskustelu on tervetullutta.

Keskustelun toivotaan siis kuitenkin tässä ketjussa tapahtuvan otsikon mukaisesti. Ajatukset ovat tervetulleita siitä, miten keskustelun aiheena olevat työryhmät voisivat paikallisesti toimia koirasusikysymyksessä. Kertauksena vielä, ryhmistä alustettiin seuraavasti:

3. Millaisia tehtäviä työryhmä toteuttaa? Voisiko tällainen ryhmä:

- tuottaa reviiri-kohtaista yhteisymmärrystä susilauman rakenteesta ja sen reviirin koosta sekä ravintoeläinten runsaudesta ja kantarakenteesta
- tuottaa reviiri-kohtaisen näkemyksen kotieläinvahinkojen riskeistä sekä auttaa ennaltaehkäisevien toimien suunnittelussa ja rahoituksen hankkimisessa
- asettaa tavoitteen paikallisen susikannan hoidolle siten, että kannan hoidossa huomioidaan paikalliset olosuhteet sekä lainsäädännön ja kansallisen susikannanhoidon tavoitteet
- määrittellä toteutettavia toimenpiteitä paikallisista lähtökohdista (mm. arvioida reviiri-kohtaisesti sudenmetsästyksen tarpeellisuutta ja mahdollisen kannanhoidollisen metsästyksen kohdentamista)?

Tuossa on ilman muuta montakin liittymäkohta koirasusikysymykseen. Paikallisesti voidaan ainakin:

- 1) toimia uusien risteymien synnyn ehkäisemiseksi ja
- 2) osallistua luonnossa olevien risteymien tunnistamiseen ja poistoon.

Miten näitä asioita voitaisiin työryhmän kautta edistää?

**

Kirjoittaja **RaimoA** » 15 Kesä 2014, 09:47

Kovin vähän minulla sekuleista tietoa on. Luulen yhden nähneeni. Kuhmossa metsällä tuli koirani jäljillä postiauton värinen koukkuhäntä, jota ensin laikaksi luulin.

Koirahan kiimailee miten sattuu ja epäilyjä on, jotta voipi hybridien reviirikäyttäytyminen olla löysemppää. Ihmettelisinkin, jotta ovatko suotuisissa oloissa tehokkaampia lisääntyjiä kuin susi. Päteekö noiden rakkien määrän arviointiin suden lajityypilliseen käyttäytymisen mukaiset oletukset. Näkisin paikalliset lumijälkilaskennat ehdottoman tarpeellisina.

**

Kirjoittaja **Leenaii** » 15 Kesä 2014, 15:56

RaimoA kirjoitti: Kovin vähän minulla sekuleista tietoa on. Luulen yhden nähneeni. Kuhmossa metsällä tuli koirani jäljillä postiauton värinen koukkuhäntä, jota ensin laikaksi luulin.

Koirahan kiimailee miten sattuu ja epäilyjä on, jotta voipi hybridien reviirikäyttäytyminen olla löysemppää. Ihmettelisinkin, jotta ovatko suotuisissa oloissa tehokkaampia lisääntyjiä kuin susi. Päteekö noiden rakkien määrän arviointiin suden lajityypilliseen käyttäytymisen mukaiset oletukset. Näkisin paikalliset lumijälkilaskennat ehdottoman tarpeellisina.

Tämä nyt lähtee menemään hiukan itse asiasta sivuun ja siitä pahoittelut, mutta sen verran on oikaistava, että koirakaan ei kiimaile miten sattuu. Osalla kiima on 2 kertaa vuodessa, osalla vain kerran ja sykli on hyvin säännön mukainen. Jos nyt ajatellaan, että koira eläisi luonnonvaraisena ja tiinehtyisi syksyllä/alkutalvesta, ei pentueen selviytymismahdollisuudet luonnossa olisi kovin kaksiset ja tavattoman suurella todennäköisyydellä näistä yksikään ei tulisi selviytymään. Se, että koirassa olisi osutta seassa ei muuta tätä tosiasiaa.

Niin ikään se, että sudessa on koiraa seassa ei suinkaan lisää tämän yksilön elinvoimaisuutta luonnonolosuhteissa vaan pikemminkin heikentää sitä ja tämä osaltaan huolehtii siitä, että jos mahdollisesti johonkin suteen on koiraa sekoittunut, tämä "linja" kuolee pois. Luonnonvalinta ei suosi missään olosuhteissa populaation heikoimpia yksilöitä. Koiran ja suden sekoitukset eivät "friikkeinä" ole mitenkään suosittuja lisääntymiskumppaneita ja tilanteessa, jossa on elinvoimainen susipopulaatio, näiden päätyminen parittelukumppaneiksi ja alfoiksi laumaan on varsin harvinaista ja vaatii taakseen jollain tavoin poikkeuksellisen tilanteen.

Niin pihasukusiansiaan kuin koirasukusiansiaankin kestävin pitkän tähtäimen ratkaisu on nimenomaan elinvoimaine susipopulaatio ja dynaamisesti oikein toimivat laumat. Tämä on oikeastaan ainoa malli millä luontainen ravinnonhankinta on turvattu ja minimoitu nämä poikkeustilanteet. Tämä tavoite on yksi oleellisimpia syitä minkä vuoksi laumojen rakenteet ja susien statukset on tunnettava erittäin hyvin ennen kuin voidaan puhua esimerkiksi kannanhoidollisesta metsästyksestä. Paikalliset toimijat ovat tämän asian selvittämisessä avainroolissa, mutta tulokulma on tällä hetkellä hiukan pielessä. Tarvitaan sitä perspektiivitarkastelua paikoitellen melko reippaastikin, että asiassa päästään eteenpäin.

**

Kirjoittaja **RaimoA** » 15 Kesä 2014, 22:02

Eipä etua ole vääristä kiima-ajoista. Mutta koirilta saattaa periytyä löysempi lauma- ja reviirikäyttäytyminen. Voipi useampi narttu olla kiimassa samassa laumassa. Huonossa ravintotilanteessa ei tällaisesta tietten ole hyötyä. Mutta peurakeskittymät ja haaskat luovat mahdollisuuksia. Perhonkin susilaskennassa 2013 taisi olla havaintoja useammasta kiimanartusta. Ja liikaa taisi silloin löytyä muutenkin, kun luvattomat kaadot ja havaitut muualle menneet huomioidaan. Luulotteluni lopetan ja toivotan viisasta hoitosuunnitelmaa.

**

Pohjoiset susireviirialueet (5 puheenvuoroa 3 keskustelijalta, 3 ylläpitäjiltä)

**

Kirjoittaja **osmo** » 26 Touko 2014, 20:32

Päätäntävalta on oltava siellä missä ongelmatkin ovat. Tämähän pitäisi olla itsestään selvä. Eihän sitä nyt sellaiset ihmiset voi päättää petoasioista joilla ei ole mitään käsitystä minkälainen ongelma alueella asuville aiheutuu pedoista jotka tulevat yhä röyhkeämmiksi eivätkä tunne minkäänlaista ihmispelkoa. Huomaa jo tälläkin foorumilla että keskustelu hiipuu kun samaa asiaa jankataan yhtenäen ilman sen kummempaa yhteisymmärrystä 😞

**

Millaista päätäntävaltaa Osmo Utriainen tarkoittaa? Keskustelussahan on nyt juuri se, **miten** paikallisilla ihmisillä voisi olla mahdollisuus osallistua päätöksentekoon. Koska päätösten on oltava **Suomen lakien mukaisia** ja niiden olisi otettava huomioon paikallisten **ihmisten mahdollisesti toisistaan eroavat näkökannat**, tarvitaan joka tapauksessa vuoropuhelua.

Nyt olisi siis mahdollista esittää ehdotuksia siitä, miten paikallisten ihmisten näkemykset voitaisiin parhaiten ottaa osaksi susiasioiden hoitoa. Kyse ei voi olla yksittäisten ihmisten oman käden oikeudesta vaan tarvitaan varta vasten rakennettu mekanismi paikalliseen osallistumiseen. Millainen se voisi olla?

**

Kirjoittaja **Ristokah** » 27 Touko 2014, 18:34

Sitä päätäntä valtaa pitää paikallisten saada silleen että lainsäädäntöä muutettava niin kansallisella tasolla kuin Eu tasollakin. Tämä ilmenee jo aloituskeskusteluissakin. Sieltä Salon Mattikin voi poimia ajatuksia miten pitää toimia. mm. Rkkl:N suhteenkin. Suomessa varsinkaan lama aikana ei saisi syyttää veronmaksajien rahoja likaa tyhjänpäiväisiin tutkimuksiin. Ei näillä keskusteluilla saada aikaiseksi peto siedätystä sinne ongelma alueille. Näitä pihoissa pyöriviä yksilöitä on liikaa onko ne puhtaita olenkaan. On se rkkl:n porukka pannoittanutkin näitä ja myöntävät tämäkin että olivat risteytymiä ja varmaan heillä on jälkeläisiä rikastuttamassa Suomen luontoa.

**

Kirjoittaja **jarkki66** » 30 Touko 2014, 15:34

Paikallinen työryhmä koostuu viidestä paikallisesta jäsenestä. Jäsenet olisivat seuraavat:

- Kunnan edustaja esim. elinkeinoasiamies
 - o Hänellä olisi tieto suden mahdollisesti aiheuttamista tekijöistä elinkeinolle
 - o Tietää lähi kuntien tilanteen
 - o Kunnan mahdollisuudet edistää vahinkojen torjuntaa ja karjojen suojaamista
 - o Paikallisen elinkeinon mahdollisuudet hyödyntää susikantaa
 - o Yhteys MMM:ään

- Metsästäjien edustaja esim. rhy:n toiminnanohjaaja
 - o Tietää alueella mahdollisesti tapahtuneet susien tekemät koiravahingot
 - o Havainnot susista Tassu järjestelmästä tai metsästäjien sekä muiden tekemistä havainnoista, joita ei ole kirjattu Tassu järjestelmään.
 - o Saa tietoa muissa rhy:ssä olevasta tilanteesta
 - o Yhteys metsästysseuroihin ja muihin riistanhoitoyhdistyksiin

- Suojelijoiden edustaja
 - o Tietää paikallisen tilanteen ja mahdollisuudet suojelemaan
 - o Tietää valtakunnallisista suojelutavoitteista
 - o Yhteys muihin paikallisiin suojelujärjestöihin ja piiritason toimijoihin

- Karjankasvattajien edustaja, joka on aina tietyn susireviirin alueelle asuva
 - o Jos työryhmän alueella on useampi susireviiri, niin harkinnan mukaan mietitään onko tarvetta olla jokaisen reviirin alueelta oma edustaja
 - o Poronhoitoalueella paliskunnan edustaja
 - o Tietää miten sudet on liikkunut karjan lähellä.
 - o Tietää onko millaisia mahdollisuuksia tilojen käyttää mahdollisesti petoaitoja tai muita vastaavia suojelumenetelmiä
 - o Yhteys maatalousjärjestöihin

- Poliisin edustaja
 - o Tietää onko alueelta tullut ilmoituksia hätäkeskukseen susista.

- o Mahdolliset tehdyt susien karkotukset poliisin määräyksestä
- o Onko poliisin määräyksestä susia lopetettu alueella

Työryhmän tehtäviä

- Tiedotusvastuu. Media saa oikean tiedon esim. tapahtuneista vahingoista. Poliisi tiedottaa omista toimenpiteistään kuten aikaisemminkin.
- Varmistua että suden aiheuttamat vahingot on todettu oikein
- Miettiä mahdollisista suojaustoimenpiteiden kehittämisestä ja testaamisesta.
- Antaa neuvoja kuinka esim. Riistakeskukselta anotaan petoaitoja
- Tiedottaminen alueella tapahtuneista susien aiheuttamista vahingoista karjankasvattajille sekä metsästysaikaan metsästäjille.
- Ottaa kantaa Riistakeskukselle tehtäviin poikkeuslupahakemuksiin. Varmistaa, että onko muita keinoja kokeiltu. Työryhmä ei pääätä poikkeusluvista vaan Riistakeskus kuten nykyään
- Jos alueella on eriäviä näkemyksiä susien määrästä, niin järjestää laskenta siten, että myös RKTL hyväksyy laskennan. RKTL:n on oltava mukana, koska he tekevät virallisen kanta-arvion

Muuta:

- Työryhmän jäsenet koulutetaan tunnistamaan susien jäljet sekä mahdolliset vahingot
- Työryhmällä on mahdollisuus käyttää apunaan ulkopuolisia asiantuntijoita
- Järjestetään tapaamisia muilla alueilla olevien työryhmien kanssa. Ideoidaan toiminnan kehittämistä, kokemusten vaihtoa ja mahdollisten ongelmien läpikäymistä
- Jatkuvaa koulutusta
- Eri yhteistyötahot laittavat työryhmälle viimeisintä tietoa valtakunnallisesti esim. kanta-arviot, Riistakeskuksen ohjeistukset jne.

Työryhmää voidaan hyödyntää myös muiden petojen osalta.

**

Kirjoittaja **mattisalo** » 31 Touko 2014, 10:40

Kiitokset Jarmolle erinomaisesta ja hyvin perustellusta avauksesta. Tuollainen työryhmä vaikuttaisi varsin asiantuntevalta ja ketterältä järjestelyltä paikallisten susikysymysten käsittelyyn. Koska susireviirit ylittävät usein kuntien rajoja, olisi varmasti tärkeätä miettiä myös sitä, miten sellaisissa tilanteissa toimittaisiin. Paikallistasolta varmasti löytyisi tästäkin realistisin näkemys.

**

Kirjoittaja **jarkki66** » 01 Kesä 2014, 10:11

Jos susireviiri on kahden kunnan alueella, niin ei ole järkevää tehdä kahta työryhmää. Samoin, jos kunnan alueella on useampi susireviiri, niin yksi työryhmä riittää ja voisi olla vahvistettuna siten, että

joka susireviiriltä on yksi karjankasvattaja.

Työryhmän jäsenet ovat nykyisinkin yhteydessä naapuri kuntiin. Koska työryhmän jäsenet eivät ole työpaikkoja, niin tällöin kunnille ei tule taloudellisia intressejä esim. palkkaverojen osalta. Kunnilla ja paikallisilla on kuitenkin samat tavoitteet susireviirialueella.

Työryhmällä pitää olla vetäjä joka vastaa työryhmän toiminnasta. Häntä voisi kutsua ”Susireviirivastaava”.

Susireviirivastaava pystyy määrittelemään ja kutsumaan työryhmän tapaamisiin tarvittaessa esim. molempien kuntien edustajat sekä karjankasvattajia sekä asiantuntijoita. Muut työryhmän jäsenet voivat tietenkin ehdottaa vierailijoista. Kuitenkin kutsuminen tapahtuu Susireviirivastaavan toimesta. Poliisin toimintamallin mukaan poliisi vaikuttaa nykyisinkin useamman kunnan alueella joten siltä osin ei ole ongelmaa

Työryhmät perustetaan vain susireviireille. Jos kunnan alueella ei ole susireviiriä, niin työryhmälle ei ole tarvetta. Mutta jos on havaittavissa, että on tulossa uusi reviiri, niin pitää alkaa välittömästi muodostamaan työryhmää, jotta pystytään ennakoimaan asia ja saadaan työryhmä toimintaan. Siksi tarvitaan esim. RKTL:tä avoimuutta että kertoo asiasta realiajassa.

Uuden työryhmän perustamisessa ja käynnistysvaiheessa apua pitää saada jo toiminnassa olevilta työryhmiltä. He pystyvät kertomaan mitä he ovat tehneet esim. vahinkojen ennaltaehkäisyyn, karkottamisen suhteen, häiriköiden poistamiseen jne. Samoin uuden reviirin alueella oleville ihmiselle informoidaan tilanteesta sekä jaetaan tietoa.

**

Kirjoittaja **Ristokah** » 01 Kesä 2014, 13:07

Mistäpä eurot keräätte noille ryhmille. Kun valtion budjetissa ei riitä rahat edes petokorvausten maksuun. Paras ratkaisu on perustaa neuvottelukunta joka saa aikaiseksi laki muutokset petojen osalta aikaiseksi, niin Eu tasolla kuin kansallisellakin tasolla. Siinä rupeaa valtiokin tienamaan erilalla kun ei tarvitse jatkuvasti vuosi vuodelta kohoavia petokorvauksia maksaa.

**

Kirjoittaja **Mikaelluoma** » 02 Kesä 2014, 10:48

Erittäin hyvää pohdintaa Jarmolta! Ehdotus susireviirivastaavasta on hyvä, toimisi hyvin työryhmän vetäjänä ja paikallisena tiedottajanakin. Ja vastaava voisi olla hyvä kontaktihenkilö myös eri viranomaisiin ja tutkimuslaitoksen suuntaan. Myös esitys työryhmän perustamisesta ennakoivasti on

hyvä, työryhmä tulisi perustaa jo siinä vaiheessa, kun susipari asettuu jollekin alueelle.

Voisikohan paikallinen riistanhoitoyhdistys olla se taho, joka on aktiivinen työryhmän perustamisvaiheessa, työryhmän koollekutsuja?

Myös Ristolla on tärkeä asia, toiminta vaatii rahoitusta. Toimenpiteissä pyritään kustannustehokkaisiin ratkaisuihin, jota varmasti työryhmän perustamine ja toimintakin olisi. Työryhmän eli paikallisten näkemyksen pohjalta voitaisiin toteuttaa ennaltaehkäisevää toimintaa, niin petoaitauksista ongelmallisten yksilöiden poistamiseen. Risto viittasi vielä petokorvausmaksuihin, jotka eivät ole suden osalta suurin ongelma poronhoitoalueen ulkopuolella.

Voisiko rahoitusta tulla maaseutupolitiikan, kunnan tai riistanhoitoyhdistyksen kautta? Tai entä EU-rahoitteisena?

**

Poronhoitoalue (ei puheenvuoroja)

**

Reviirittömät (14 puheenvuoroa 4 keskustelijalta, 7 ylläpitäjiltä)

**

Kirjoittaja **hankinna** » 26 Touko 2014, 16:54

Vastaus Mikael Luoman aloitukseen. Ne jotka ovat ja joutuvat susien kanssa olemaan ja susiongelmien kanssa tekemisiin heille annetaan täysi päätäntävalta mitä he haluavat susiongelman poistamiseksi tehdä. Toisekseen tuskin kukaan haluaa alueelleen sutta 😡 vielä vähempää susilaumoja !!!! niistä ei ole kuin haittoja . Koska siellä missä on susia siellä on vahinkoja , haittoja ja ongelmia 😡 Taasen alueilla missä ei ole susia ei ole vahinkoja, haittoja eikä ongelmia . Tulkaa nyt hyvät ihmiset järkiinne ja ymmärtäkää se tosi asia jonka ovat ihmiset jo kohdanneet muualla päin maailmaa jotta kun susikannan annetaan ryöstäytyä käsistä niin siitä on seurannut pahoja vakavia ongelmia . joten susikannan kasvattamiseen ei ole mitää järkevää eikä perusteltua syytä, päinvastoin susikantaa täytyisi pienentää nykyisestään vapauttamalla ja sallimalla suden metsästys siinä missä muidenkin petojen, ja varmaa on että vahingot ja haitat susista pienenesivät koska röyhkeät pihossa ja kotieläinten tarhoissa tuoja tekemässä käyvät pedot poistettaisiin ja jäljelle jäisi ihmistä pelkäävä ja erämaissa elävä susi missä sen kuuluukin olla 😊 ja tämän toteuttaisivat riistanhoitopiirit alueillaan siihen ei pihalintubongareita tarvita 😊

**

Kirjoittaja **EsaA** » 29 Touko 2014, 12:09

Alueellisiin riistaneuvostoihin on saatava tasapuolinen edustus kaikista luonnossa liikkuvista suurpedoista ja ylipäätään riistanhoidosta kiinnostuneista järjestöistä ja yhteisöistä. Ainakin luonnonsuojelupiirin ja lintutieteellisten yhdistysten edustajilla olisi varmasti paljon annettavaa paikalliseen petopolitiikan päätöksentekoon.

Paikallisesti olisi hyvä pitää keskustelutilaisuuksia, joissa eri näkemykset tulevat esille ja kuulluksi. Ainakin minä itse ja myös (lähes) kaikki tuntemani lintu- ja luontoharrastajat haluaisivat suurpetoja lisää sekä asuinalueelleen että lomanviettoalueelleen. Minullakin on susireviiri synnyinseudullani, jossa vietän ison osan vapaa-ajastani, mutta en ole koskaan päässyt sutta näkemään, vaikka jokin aika sitten tuli karhu jo kahdeksatta kertaa vastaan. Olisihan se tosi hienoa, jos pääsisi vaikuttaman siihen, että voisi joskus yöllisellä retkellä kohdata suden luonnossa edes vähän todennäköisemmin.

**

Kirjoittaja **hankinna** » 29 Touko 2014, 13:49

EsaA kirjoitti: Alueellisiin riistaneuvostoihin on saatava tasapuolinen edustus kaikista luonnossa liikkuvista suurpedoista ja ylipäätään riistanhoidosta kiinnostuneista järjestöistä ja yhteisöistä. Ainakin luonnonsuojelupiirin ja lintutieteellisten yhdistysten edustajilla olisi varmasti paljon annettavaa paikalliseen petopolitiikan päätöksentekoon.

Paikallisesti olisi hyvä pitää keskustelutilaisuuksia, joissa eri näkemykset tulevat esille ja kuulluksi. Ainakin minä itse ja myös (lähes) kaikki tuntemani lintu- ja luontoharrastajat haluaisivat suurpetoja lisää sekä asuinalueelleen että lomanviettoalueelleen. Minullakin on susireviiri synnyinseudullani, jossa vietän ison osan vapaa-ajastani, mutta en ole koskaan päässyt sutta näkemään, vaikka jokin aika sitten tuli karhu jo kahdeksatta kertaa vastaan. Olisihan se tosi hienoa, jos pääsisi vaikuttaman siihen, että voisi joskus yöllisellä retkellä kohdata suden luonnossa edes vähän todennäköisemmin.

Tää oli paras ehdotus ikinä varsinkin tuo "Ainakin luonnonsuojelupiirin ja lintutieteellisten yhdistysten edustajilla olisi varmasti paljon annettavaa paikalliseen petopolitiikan päätöksentekoon." 🤔🤔🤔🤔

**

Kirjoittaja **mattisalo** » 30 Touko 2014, 07:31

Voisiko Hannu Kinnarinen perustella sitä, miksi esimerkiksi luonnonsuojelupiirillä ei voisi olla edustusta susikysymystä ratkottaessa, mikäli piiriä edustaisi paikallinen ihminen?

Jos päätöksentekoon halutaan vaikuttaa enemmän paikallistasolla, on myös määriteltävä se, mitä paikallisuudella tarkoitetaan.

Osallistuminen ei voi olla kiinni siitä, millaisia mielipiteitä kullakin on. Ainakin asuinpaikka ja maanomistus ovat merkittäviä tekijöitä, joiden perusteella paikallisuus toteutuu. Millä muulla perusteella

paikallinen "äänivalta" susiasioissa määräytyy?

Toivomme edelleen rakentavaa keskustelua, eli pyydämme perusteluja esitettyihin kantoihin.

**

Kirjoittaja **hankinna** » 30 Touko 2014, 08:12

Matti Salolle : millä muotoa luonnon suojelu liitolle kuuluu paikallis tasolla mitoitettava sekä toteutettava sudenhoitosuunnitelma 🤔🤔🤔 Ei siihen suunnitelman tekoon yrimääräisiä "vankkääjiä" tartte .Kokoonpano voisi olla 2-3 paikallista maanomistajaa , riistanhoitoyhdistys. paikallinen metsästysseura ja poliisi 😊 mitä siihen turhaa liikaa porukkaa sotkemaan

**

Kirjoittaja **Mikaelluoma** » 30 Touko 2014, 08:46

Mikä on hoitosuunnitelmien tarkoitus? "Hoitosuunnitelmien tavoitteena on hoitaa riistaeläinkantoja pitkäjänteisesti ja tavoitteellisesti. **Suunnitelmien avulla pyritään sovittamaan yhteen eri tahojen näkemykset ja edut**".

Jos paikallistasolla pyritään yhteensovittamaan eri tahojen näkemystä, toteutuuko se Hannu esittämälläsi kokoonpanolla? Jos suojelitahonkin edustus tulee paikallisista lähtökohdista, eiköös se ole oikeudenmukaista? Entä Hannu miksi mukaan poliisi?

**

Kirjoittaja **hankinna** » 30 Touko 2014, 09:30

poliisiviranomainen siksi mukaan koska onhan poliisi valvomassa kaikkia virallisia arpajaisiakin 😊 ja onhan poliisi ollut nytkin näkyvästi esillä mm. pohjois karjalan susijutussa joka oli mitä todennäköisimmin luonnonsuojelijoiden järjestämä 😊 no korkeintaan yksi paikallinen luonnonsuojelija mahtuisi kokoonpanoon mutta painoarvo enemmiställä eli susista kärsiville, elikkä maanomistajille, karjatilallisille ja koirnomistajille eritoten metsästyskoirien omistajille sekä riistanhoitopiirille sekä paikallisille mets. seuroille 😊

**

Kirjoittaja **mattisalo** » 30 Touko 2014, 10:05

Hannun ylempänä oleva ajatus siitä, että työryhmä ei olisi kovin suuri on kiinnostava. Voi tosiaan olla, että pienehkö tiiviimpi ryhmä olisi tehokkaampi kuin suurempi. Pieni ryhmä voi kokoontua useammin

ja sen on helpompi pitää tiiviisti yhteyttä.

Jos ryhmän jäsenet ovat paikallisia ja tuntevat toisensa sekä edustavat laajasti ja oikeudenmukaisella tavalla erilaisia susiin liittyviä näkökantoja voisi olla, että ryhmä onnistuisi löytämään yhteisymmärrystä myös siitä, millaisia haittoja sudesta on kullakin reviirialueella, ja miten niihin olisi puututtava. Tämä näkökantahan on nykytilanteessa monien mielestä hiukan häviksissä päätöksenteosta.

Monet maanomistajista ovat myös metsästäjiä, koiranomistajia ja karjatilallisiakin. Näiden asianosaisten hyvä edustus on ehdottoman tärkeää. Luonnonsuojelupiiri tai muu suojelunäkökantoja rakentavalla tavalla edustava taho olisi myös paikallisesti löydettävä. Poliisin rooli voi myös auttaa pitämään mukana viranomaisten tiukasti voimassaolevaan lakiin perustuvaa neutraalia näkökulmaa asiaan (toki muutkin noudattavat lakia, mutta poliisi osaa varmasti tuoda keskusteluun lainkäytön kulloisessakin tilanteessa toiminnalle luomat rajat).

Mistä kaikesta työryhmä sitten vastaisi on keskustelussa avoin kysymys.

**

Kirjoittaja **NiinaP** » 30 Touko 2014, 10:53

Työryhmä voisi olla muutamien henkilöiden ydinryhmä, joka sisältää reviirin asukkaiden eri intressiryhmien valitsemaa ns. puhemiehet.

Yksi ensimmäisistä töistä jotka ryhmä tekisi, olisi reviirin koon ja susien määrän selvittäminen. Samalla he saisivat selville myös, mitkä ovat reviirin eniten käytetyt alueet eli suurimman riskin alueet. Nämä suuririskisimmät alueet saisivat silloin helpommin ja nopeammin apua, kun asiaan osataan olla varautuneita.

Koska kyseessä on paikallisista koottu ryhmä, he pystyvät myös paremmin painottamaan kaikkien havaintojen ilmoittamisen tärkeyttä ja pystyvät paremmin opastamaan esimerkiksi vahingon sattuessa, minne kaikkialle tulee ilmoittaa yms, jotta jos vahingon aiheuttanut eläin rupeaa tekemään enemmän vahinkoa, ei luvan saaminen kaadu vajavaisiin vahinkotietoihin (kuten tähän mennessä on ilmeisesti useampi lupa kaatunut).

Ryhmä voisi myös kyetä selvittämään maastoetsintöjen avulla, missä päin reviiriä susien pesä ja kohtaamispaikat ovat. Tällöin esim. metsästäjät voivat pysytellä kauempana kyseisistä paikoista koirien turvallisuuden varmistamiseksi.

Ryhmä voisi myös pitää yllä havaintokarttaa, joka palvelisi suusta suuhun kulkevaa tietoa paremmin paikallisia sen suhteen missä sudet kulloinkin liikkuvat.

Koska ryhmä on kaikkein eniten tietoinen susien liikkeistä ja vahingoista koko reviirin alueella, pystyisi se myös järjestämään mahdolliset karkoitus tai poisto-operaatiot.

Jotta ryhmien toiminta olisi mahdollisimman samanlaista ympäri maan, voitaisiin ryhmille koostaa opas, jossa käsitellään juurikin havaintojen tekemistä, mihin ilmoituksia tehdään, kuinka organisoida lumijälkietsintöjä yms. Lisänä voisi olla myös erilaisten susien jälkien tunnistus-opas (tassun jäljet, ulosteet, reviiirin merkintä, pesäpaikka, kohtaamispaikka, saaliseläin). Oppaassa voisi olla myös ohjeita esimerkiksi riistakameroiden käytöstä havaintojen tekemisessä.

Ryhmä olisi ydin, jonka ohjauksessa paikalliset pystyvät toimimaan parhaiten ja tehokkaimmin. Ryhmä opastaa, järjestää ja tiedottaa paikallisella tasolla sekä tuottaa tietoa kansalliselle tasolle.

**

Kirjoittaja **MikaelLuoma** » 30 Touko 2014, 12:24

Hyvä Niina, ansiokasta pohdintaa! Ajatus: "muutamien henkilöiden ydinryhmä, joka sisältää reviiirin asukkaiden eri intressiryhmien valitsemat ns. puhemiehet" kuulostaisi käytännölliseltä. Kokoonpanossa tulisi huomioida se, että edustettuna olisi sekä eri intressiryhmien edustajat, mutta toisaalta myös susireviirin alueelta maantieteellisesti kattava edustus (susireviirit pääsääntöisesti usean kunnan alueella, kaikkien kuntien alueelta edustusta), näin kaikkien vaikutusmahdollisuudet taattaisiin paremmin.

Tällainen ryhmä ei ehkä konkreettisesti toteuta susihavainnointia, karkotuksia.. jne. vaan organisoi niiden toteuttamista (esim. suurpetoyhdyshenkilöiden kautta). Toimilla joita tehdään, olisi työryhmän "mandaatti" toimia. Työryhmä myös yhteensovittaa paikallisesti erilaisia näkemyksiä, toisaalta toimii myös paikallisena linkkinä hallinnon ja tutkimuksen suuntaan.

**

Kirjoittaja **NiinaP** » 30 Touko 2014, 13:42

Sitä yritin sanoa, että työryhmä on se ydinorganisaattori, joka ohjaa esimerkiksi karkoituksia ja muita. Jokainen jäsen voi ohjata ja opastaa omaa intressiryhmäänsä ja jokaisella voisi olla omaan intressiryhmäänsä perustuva erityisalue jota he hoitavat, hyödyntäen tietenkin toisten ryhmäläisten tietoja ja taitoja sekä mielipiteitä.

Esim. metsästäjien edustaja voi olla se henkilö, joka ottaa yhteyden ministeriöön ja kertoo karkoitustoimia suunniteltavan, hän ottaa yhteyttä paikallisiin vapaa-ehtoiisiin jotka ovat halukkaita tulemaan karkoitukseen mukaan. Hän voi esittää kuka toimii karkoittajien kesken johtajana ja yhteyshenkilönä. Hän voi hankkia tarpeet ja selvittää keinot karkoitukseen.

Eläintilallisten edustaja voi toimia aitatarpeiden hankinnan yhdyshenkilönä, neuvoa mahdollisten suojausmenetelmien käytössä, organisoida mahdollisen aidanpystytys porukan hankkimisen paikalle, hän on apuna vahinkotarkastuksessa ja neuvoo vahingon kokenutta kuinka tästä eteenpäin. Hän voi myös varmistaa että kaikkiin tarpeellisiin paikkoihin menee tieto vahingosta.

Poliisin edustaja huolehtii laillisuus näkökohdista, neuvoo alueen asukkaita kuinka toimia lain puitteissa yms.

Kunnan tms hallinnollisen puolen edustaja voi toimia esimerkiksi paikallisen tiedotuksen, yleisemmälle taholle koottavan tiedon yms toimittajana. Hän voisi myös esim. suunnitella mahdolliset susi-illat ja muut vastaavat isommat kokoontumiset.

Suojelupuolen edustaja voisi toimia esimerkiksi sitten suden biologiasta ja vastaavasta tiedottavana henkilönä, hän voisi selvittää mahdollisia ennalta-ehkäisytoimia, niiden kannattavuutta saatavuutta yms.

**

Kirjoittaja **Heinähattu** » 30 Touko 2014, 15:59

Lähinnä käy mielessä maanomistus ja maanomistajan häätäminen omilta alueiltaan evakkoon tai huomattavista kustannusten noususta.

Perusteet metsästys on maanomistuspohjaista ei voi välttämättä siirtyä luvallisesti pois petoalueelta (jopa omilta tiluksiltaan) kun ei ole metsästys oikeuksia muualla, ja samasta syystä kyseenalaistuu seuratoiminnan riistahoidollinen pohja eli riittäkö motivaatio riistanhoitoon kun ei voi metsästääkään alueella, karjan kanssa elantonsa tekevien kustannusten ja työmäärän lisäys sekä murhe pysyykö pedot aidan oikealla puolen.

Satavuotta maaseudulla oli rauha ja turvallinen oleilla, myös lasten vaikka missä metsissä, eksyminen oli suurin uhka entä mikä on tavoitesuunnitelmien toteutumisen jälkeinen tilanne !!

**

Kirjoittaja **NiinaP** » 02 Kesä 2014, 10:35

Eri alueille perustettavat työryhmät voisivat olla myös osana erilaisten karkoitustoimenpiteiden, kannanarvioinnin parantamisen, ennaltaehkäisytoimien ja muiden ihmisen ja suden rinnakkaiseloja parantavien toimenpiteiden ensimmäisinä kokeilijoina ja suunnittelijoina. Eri keinoja testattaisiin omilla reviiereillä ensin ja etsittäisiin parhaiten toimivia keinoja, jotka muut työryhmät ja muiden reviirien asukkaan voivat sitten ottaa käyttöön.

Näin hajautettuna saataisiin erilaiset toimenpiteet mahdollisimman nopeasti testattua ja käytäntöön.

Raja-alueilla elävien laumojen reviiirtyöryhmiin voitaisiin ottaa myös raja-vartiolaitoksen henkilö ns. vierailevaksi tähdeksi. Hänellä olisi mahdollisimman tarkkaa tietoa reviiirin susien rajanylityksistä sekä mahdollisesti parhaita tietoa myös lauman koosta.

Jos havaitaan että mahdollinen uusi reviiiri on muodostunut, voisi RKTL tai riistakeskus palkata työllistämistuella tms. henkilön tekemään intensiivitarkkailua lauman muodostumisen varmistamiseksi. Näin paikallisilla olisi myös osansa pelkkien havaintojen toimittamisen lisäksi susikannan koon arvioinnissa ja voisi liennyttää osaltaan juopaa joka on syntynyt RKTL:n ja paikallisväestön välille.

**

Kirjoittaja **MikaelLuoma** » 02 Kesä 2014, 10:55

Niina nosti ansiokkaasti tässä keskustelussa jälleen yhden uuden toimintamallin, hän puhui työllistämistuen turvin tehtävästä intensiiviseurannasta. On esitetty samaa ajatusta mukaillen, työllistämistuen turvin petoaitojen pystytystä. Kaikki hyviä ideoita. Vielä jos laajemmin pohtii, voisiko työryhmä olla paikallisena tahona aktiivinen toteuttamaan erilaisia hankkeita suurpetoihin liittyen, ja hankerahoituksen avulla toteuttaa kehittämistoimia paikallisesti?

**

Kirjoittaja **NiinaP** » 02 Kesä 2014, 11:29

Hankerahoitus ja erinäiset hankkeet olisivat varmasti tehokkaimpia keinoja uusien toimintatapojen kehittämisessä ja käyttöönnotossa. Työryhmä olisi hankkeen vetäjänä ja he voisivat ottaa hankkeen toteuttamiseen tarvittavan työvoiman paikallisista tai mikäli alueelta ei satu löytymään sopivaa henkilöä, myös ulkopuolelta, jotta hankkeen toteutuminen sujuisi mahdollisimman vaivattomasti.

LIFE+ hankerahastolla taitaa olla nyt juurikin uusi, ihmisten ja suurpetojen yhteiseloön liittyvä rahoitusprojekti meneillään, sieltä saisi varmasti hyvinkin rahoitusta erilaisiin ennaltaehkäisevien ja muiden toimenpiteiden toteuttamiseen.

**

Kirjoittaja **NiinaP** » 12 Kesä 2014, 09:32

Nyt on uutisoitu susien pannoituksen epäonnistumisesta viime talvena. Pannattomuus on hyvin harmillista sekä tutkimuksen että pantaseurannasta apua saaneiden metsästäjien kannalta.

Näinpä paikallisten rooli korostuu entisestään jo ennen hoitosuunnitelman loppuun saattamista, sillä muutoin susikannan arvio voi puutteellisen tiedon vuoksi tipahtaa ja se puolestaan vaikuttaa suoraan käytettävissä oleviin poikkeuslupiin yms.

Saattaisi olla tarpeen ja jopa suotavaakin, että paikallisten havaintojen tärkeyttä korostetaan myös mediassa ja kerrotaan vaikutuksista jos kanta-arvio jää torsioksi. Paljon havaintoja jää tällä hetkellä ilmoittamatta petoyhdyshenkilöille, joka suoraan vaikuttaa tutkimuslaitoksen kykyyn tuottaa mahdollisimman tarkkaa tietoa susikannan koosta.

Tulevaisuutta ajatellen pitää myös ruveta miettimään uusia keinoja kannan seurantaan, jos jatkossa tulee lisää tällaisia talvia, jolloin pannoittaminen ei onnistu.

**

Kirjoittaja **Heinähattu** » 12 Kesä 2014, 19:55

NiinaP ja ainakin etelässä menneet kolme talvea olivat poikkeukselliset lumitilanteensa puolesta, viime talvi oli lähempänä normaalia 😊

**

Kirjoittaja **NiinaP** » 12 Kesä 2014, 20:38

Pannoitus vaatii helikopterista tai kelkan kanssa kuulemma sellaiset 30 cm lunta. Ilmatieteenlaitoksen lumen syvyys tilastojen mukaan tuota ei saavutettu kovinkaan monessa paikkaa, pääasiassa lunta oli 25 cm enemmän Lapissa ja jonkin aikaa Kainuun pohjois-osissa.

[Lumen syvyys 2013-2014](#)

**

Kirjoittaja **mattisalo** » 13 Kesä 2014, 11:01

Kuten Timo ja Niina edellä toteavat, ei oikein ole mahdollista luottaa siihen, että kaikilla susireviireillä olisi joka talvi (tai edes lähes joka talvi) nykymetodeilla tapahtuvaa pannoitusta ajatellen otolliset lumiolot. Varmasti joillakin alueilla tämä on todennäköisempää kuin toisilla. Pannoituksesta saatavien hyötyjen maksimoimiseksi olisi varmasti syytä pohtia tätä aihetta myös laumakohtaisesti. Paikallinen tieto auttaisi hahmottamaan paremmin, millaisia tarpeita pannoitukselle on eri alueilla, miten pantaseurannan tuottamaa tietoa tulisi käyttää ja saattaa käytettäväksi, sekä sitä, miten pannoitus voitaisiin kenties järjestää paremmin niillä alueilla, joilla esimerkiksi lumiolot ovat usein nyky menetelmiä varten kehnot. Myös nämä asiat voisivat olla työryhmille keskeisiä.

**

Kirjoittaja **NiinaP** » 13 Kesä 2014, 12:22

Pannoituksen rinnalle/sijasta voitaisiin suunnitella ei-invasiivisia tutkimusmenetelmiä. Näistä on jo paljon kokemuksia ympäri maailman ja niitä tulisikin hyödyntää susitutkimuksen (ja muidenkin suurpetojen) saralla. Pannoituksessa on aina ongelmansa ja mielipide pannoitusta kohtaan on alkanut muuttua negatiivisemmäksi ainakin sosiaalisen median maailmassa.

Näissä uusissa tutkimusmenetelmissä korostuu juurikin paikallisten rooli ja tutkimuksen jalkautuminen lähemmäs paikallisia.

**

Kirjoittaja **MikaelLuoma** » 13 Kesä 2014, 13:13

Hyvänä esimerkkinä toimii Turun yliopiston tekemät tutkimukset geneettisin menetelmin. Analyysit tehtiin suden ulostenäytteistä. Genetiikkaan perustuvia menetelmiä on laajasti käytössä, esimerkiksi niin lajin tunnistuksesta, yksilön, yksilömäärän, sukulaisuuden, vahingontekijän, reviirin rajojen määrittelyyn.

Pantaseurannan suuri etu on, että se tuottaa myös suht reaaliaikaistietoa susien liikkeitä, jota voidaan jakaa (kuten viimeyksynä oli mahdollista seurata pantaseurantapalvelusta) ja paikallisesti moninaisesti hyödyntää.